

10. roč. – 1/2000

Cena 5 Kč

Šukvaldský

V tomto čísle si můžete přečíst o plánech obecního úřadu, o tom, jak dopadlo pololetí v naší škole, názory občanů, pamětné vzpomínky na minulost, zápisy ze starých kronik, rozlosování fotbalových soutěží, rozhovor o pálenici a též o tom, co se povídá...

občasník

Obsah

SPRÁVA OBCE

Z jednání 9. zasedání obecního zastupitelstva obce Hukvaldy	3
Plány a záměry Obce Hukvaldy v roce 2000	5
Vzpomínka na T. G. Masaryka	6
Informace obecního úřadu	7
Program poskytování půjček na opravy, modernizaci a rozšíření bytového fondu	7
Začali jsme od Adama	8
Několik čísel z ohlašovny a matriky	8
Rozvoz lahví propan–butanu	8
Termíny odvozu popela	8

JAK TO VIDÍM JÁ

Ještě jednou „Vzpomínka na 17. listopad“	9
Ad: „Náhoda je blbec“ a „Ještě volby“	10

Z NAŠICH ŠKOL

Poleletí v Základní škole Leoše Janáčka Hukvaldy	11
Ohlédnutí za školním plesem	13
Děti ze Základní školy Leoše Janáčka Hukvaldy adoptovaly žirafu	14
Přebrepty z lavic hukvaldské školy	14

ZE ŽIVOTA FARNÍKŮ

Adeste, fideles 1999	14
Výroční zprávy	15
Střípky z farní kroniky (léta Páně 1937)	15

MALÝ ROZHOVOR NA AKTUÁLNÍ TÉMA

Pěstitelská pálenice v Dolním Sklenově	16
--	----

MINULOST A PŘÍTOMNOST NAŠÍ OBCE

Co nám prozradily kroniky a archivy	18
Z historie Svazarmu	21
Varhany v kostele sv. Mikuláše v Rychalticích	22
Má cesta na Hukvaldy	23

KULTURA

Paměti Ludmily Žákové	25
Vzpomínky na minulost	26
Pozvání	27
Poděkování	28

ZE SPORTU

Turisté na přelomu roku 1999—2000	28
Tenisté hodnotili svou činnost	29
Dík patří Bohdaně	29
Rozlosování fotbalových soutěží — jaro 2000	30

ZE ŽIVOTA SPOLKŮ

Představují se...	30
-------------------	----

VÍTE, ŽE

Vítejte mezi nás	31
Naši jubilanti	32
Čest jejich památce!	32
Hukvaldské kalendárium	33
Na hukvaldském hradě je moderní filmová technika	34
Co se povídá (posbíráno v ochodě, hospodě, u holiče, v čekárně doktorky, autobuse)	34

NAŠE RADY

Poradna pro vlastníky lesa č. 10 — Obnova lesních porostů	34
---	----

INZERCE	35
---------	----

Úvodem

Letoňším prvním číslem začínáme desátý ročník Hukvaldského občasníku. Připravili jsme vám několik statistických čísel z ohlašovny a matriky. Protože rokem 2000 skutečně končí století, začali jsme uveřejňovat články o tom, jak šlo dvacáté století naší obci, v tomto čísle dvě prvá desetiletí. Připravili jsme pro vás také Hukvaldské kalendárium, v němž vám chceme připomenout osobnosti, které jakýmkoliv způsobem ovlivnily dění v obci nebo byly zajímavé něčím pozoruhodným. Příspěvky nám přišly i do rubriky Jak to vidím já. Redakce věří, že k volbám v roce 1998, když od nich uplynulo téměř jeden půl roku, budou poslední

Konec prvního pololetí ve škole je příležitostí k jeho zhodnocení, zajímavé jsou i ostatní příspěvky týkající se naší školy.

Naše redakce obdržela svolení Jaromíra Holuba k uveřejňování zajímavých článků o varhanách v kraji Leoše Janáčka z jeho diplomové práce, kterou ukončil svá studia na filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Nazval ji Historie chrámových varhan v kraji Leoše Janáčka a jeden výtisk věnoval naší obecní knihovně. Je to velice potěšující a knihovna i redakční rada by přivítala, kdyby své diplomové práce věnovalo více studentů. Určitě by posloužily k informovanosti čtenářů z nejrůznějších oborů. Redakční rada se domnívá, že i když o varhanách v rychaltickém kostele psal již pan Josef Čajánek v některém z předcházejících čísel, příspěvek v tomto čísle je zajímavý, třeba proto, že je psán z pohledu mladého člověka.

V rubrice Kultura mimo jiné přinášíme vzpomínky paní Ludmily Žákové na Leoše Janáčka. Připomínáme též narození J. Václava Sládka a manželku a dceru L. Janáčka. Neopomeňte si přečíst náš rozhovor a co se děje na hradě.

Redakce

Správa obce

Z jednání 9. zasedání obecního zastupitelstva obce Hukvaldy

Poslední jednání obecního zastupitelstva v roce 1999 bylo svoláno na den 22. prosince 1999 do myslivecké chaty v Dolním Sklenově.

Kontrolu usnesení provedl p. ing. Brunclík, který konstatoval, že úkol — kontaktovat firmu ve věci vyzvednutí ostatků německých vojáků — byl splněn. Pan starosta hovořil o jednáních s firmou Pargent s. r. o. Praha, bohužel je již málo pamětníků, kteří by mohli být při hledání nápomocni. Práce jsou odloženy na jarní měsíce.

Rozpočtové provizorium na I/IV 2000. Pan starosta v krátkosti objasnil, proč budeme v začátku roku 2000 hospodařit

podle rozpočtového provizoria a předal slovo předsedovi finanční komise Mgr. Jílkovi. Pan Mgr. Jílek ve stručnosti shrnul návrh rozpočtového provizoria, celkový objem činí 1,5 mil Kč, výdaje budou kryty z rezervy roku 1999 a z příjmů roku 2000. Další debata se týkala financování stavby DPS — návrhu na vybudování příjezdové cesty ke stavbě DPS u zastávky ČSAD u školy. Paní Michnová informovala o jednáních s Dopravním inspektorátem a se zástupci firmy Severomoravská stavební a.s. a o nabídce vybudovat tuto cestu v částce do 100 tis. Kč. Po debatě, která se týkala toho, zda cestu zbudovat či nikoliv a počítat s částkou v rozpočtovém provizoriu, bylo schváleno navýšit rozpočtové provizorium o 50 tis. Kč 12:02

Rozpočtové opatření č. 3/1999 bylo přijato bez diskuse. 14:00

Různé. V tomto bodě se jednalo o prodej akcií SMVAK, prodej nebyl schválen, a o vstupu obce Hukvaldy do Severomoravského vodárenského svazu. Pan sta-

rosta přiblížil činnost tohoto sdružení. Jedná se o sdružení měst a obcí, které bude jednat se SMVAK o cenách vodného a stočného, o investičních akcích v obci apod. Po krátké debatě byl vstup naší obce do sdružení schválen. 12:0:2. Dále se jednalo o vstupu obce Hukvaldy do Sdružení obecních televizí. Pan starosta opět přiblížil důvod jeho vzniku. Vzhledem k tomu, že končí platnost licence, která byla naší obci udělena prostřednictvím Lokal TV Klimkovice a obce nemohou být samy jejími nositeli, je třeba najít vhodného partnera, jehož prostřednictvím nám bude opět licence udělena. Jedním z těchto partnerů je i TV Galaxie. Vstup do sdružení je pro naši obec důležitý, je třeba vytvořit silný spolek, který bude prosazovat společné zájmy měst a obcí v oblasti televizního vysílání, bude jednat s Radou pro rozhlasové a televizní vysílání v Praze. K tomuto problému se rozvinula rozsáhlá diskuse. Vstup do sdružení byl nakonec schválen 13:1:0. Dále byl schválen návrh p. ing. Žáčka a Mgr. Jílka, aby v tomto sdružení obec zastupovala p. Michnová. 8:1:6

Obecní zastupitelstvo schválilo 15 hlasy podání žádosti o finanční prostředky z programu ISPA „Na zlepšení čištění odpadních vod v povodí Ondřejnice“. Obec Hukvaldy o tyto prostředky požádala v rámci Sdružení měst a obcí povodí Ondřejnice, v současné době je zpracován projekt, který řeší páteřní sběrač.

Obecní zastupitelstvo dále projednalo a schválilo výplatu daru neuvolněným členům obecního zastupitelstva ve výši 2000 Kč na člena OZ, 13:0:2, dar p. ing. Žáčkovi ve výši 5000 Kč za provedení stavebního dozoru na akci úpravy veřejného prostranství v Dolním Sklenově 14:0:1, dar p. ing. Petru Eliášovi u příležitosti ukončení dlouholeté funkce předsedy TJ Sokol — jedná se o věcný dar v hodnotě 850 Kč 15:0:0, a dar pro p. Petra Strakoše za vedení dětské dechovky ve výši 2000 Kč 15:0:0.

Pan starosta informoval členy obecního zastupitelstva o jednání okresního shromáždění, o získání finančního příspěvku na středoevropský kulturní den, o jednání Svazu měst a obcí o reformě veřejné sprá-

vy a o vývoji nezaměstnanosti v našem okrese ad.

Diskuse: Pan Jaroslav Petr se táže, zda Fond Janáčkovy Hukvaldy již předložil požadované stanovy, a kdy dojde k podpisu smlouvy o pronájmu rodné školy L. Janáčka. Odpověděl p. starosta — návrh smlouvy o pronájmu je připravován právníkem FJH, pak se bude pokračovat v jednání. Pan Bernatský požaduje po p. Michnové krátké zhodnocení stavu životního prostředí v obci, táže se na změnu e-mailové adresy a na znovuzavedení místního rozhlasu v obci. Paní Michnová tyto dotazy zodpověděla. Pan Mgr. Jílek táže se, kdo zpracovává obce Hukvaldy. Odpověděl p. RNDr. Maťa — stránky jsou zpracovávány p. ing. Mikušem, informace jsou dodávány z obecního úřadu případně jiných institucí, není nic porušeno, vše je v naprostém pořádku. Pan Mgr. Jílek dále protestuje proti výroku p. Bernatského, který byl otištěn i v minulém čísle Hukvaldského občasníku, jedná se o výrok, že Hukvaldy z Hukvald udělal starosta Sobotík, před 10 léty nic neznamenal. Nechce nikomu upírat zásluhy, ale kam potom hodlá zařadit slavné rodáky L. Janáčka, L. Svitáka, malíře Sládku a Krochu. Hukvaldy „dělá“ hrad, krásná obora a slavní rodáci. Pan Bernatský svá slova zdůvodnil tím, že hovořil především o uplynulých 10 letech, ne o historii. V žádném případě nechce zmenšovat význam slavných rodáků, kterých si velice váží, nakonec při svém působení ve funkci vyvinul spolu se starostou nemalé úsilí o propagaci těchto osobností, hradu, obce vůbec. Pan ing. Žáček vrací se k jednání u „hranatého stolu“ dne 10. 12. 1999 a reaguje na větu pana starosty, aby zvažil své působení v obecní radě. Do této funkce byl zvolen a odstoupit nehodlá. Dává návrh na hlasování o jeho odvolání z obecní rady. Po debatě, která se týkala způsobu hlasování, byl schválen návrh p. ing. Žáčka hlasovat veřejně 8:6:1. Odstoupení p. ing. Žáčka nebylo schváleno 2:8:5.

Po přijetí usnesení, které bylo schváleno 14 hlasy, 1 se zdržel, pan starosta jednání ukončil s přáním všeho nejlepšího v roce 2000.

Marta Sobotíková

Plány a záměry Obce Hukvaldy v roce 2000

Když se zamýšlím nad prioritami tohoto roku, všechno mi připadá zdánlivě jednoduché a konkrétní. Vždyť v loňském roce většina zastupitelů schválila Plán rozvoje obce na léta 1999—2002. Tento dokument jasně stanovuje plnění úkolů i pro rok 2000, kde jsou vytyčeny čtyři hlavní priority, z toho dvě, které asi potěší optimisty, jako jsem i já.

Občané Horního Sklenova již dlouho čekají na úpravu komunikací a na své „náměstíčko“, kde je pouze posezení v hospůdce u „Fojtíků“, a i tato místní část obce se svými občany patří k Hukvaldům. V letošním roce je plánována úprava celého prostranství na Horním Sklenově, včetně úprav na točně v Bosni. Výstavba centra Horního Sklenova by měla být realizována v 2. pololetí letošního roku. Dle projektu, který nebyl zcela dopracován a musí být doplněn o projekt na veřejné osvětlení, obec hodlá upravit nevzhlednou plochu točny položením asfaltového koberce a zčásti dlažbou, vybudováním přístřešku, který by měl plnit i funkci plakátovací plochy, a jiné drobnější úpravy včetně rekonstrukce čekárny. Celá akce je plánována ve finanční výši 2 mil. Kč.

Další velkou investiční akcí by v letošním roce mělo být zahájení výstavby Domu s pečovatelskou službou v Dolním Sklenově. Na posledním zasedání obecního zastupitelstva se většina zastupitelů zachovala skepticky a zdrženlivě v podpoře mého návrhu vybudovat již v roce 1999 příjezdovou komunikaci na stavenišť. Po všech peripetiích kolem této stavby za zhruba 20 mil. Kč

je na místě určitá obezřetnost. Přesto již netrpělivě čekám schválení státního rozpočtu, od něhož se odvíjí i získání státní dotace na tuto investiční akci. Stavba měla být zahájena již v loňském roce, bohužel velké splátky úvěru na sál v ZŠ L. Janáčka ji zablokovaly. Výstavba DPS by měla být zahájena v měsíci dubnu a zkolaudována do dvou let od jejího zahájení.

Jinou prioritou roku 2000 je splátka dluhu na výše uvedený sál v základní škole. Ještě stále je to částka velmi vysoká — 1 300 000 Kč — a velice nás omezuje a svazuje i do příštích let v získávání dotací, také při sestavování návrhu rozpočtu pro letošní rok. Dle mého názoru, pokud bude síla a vůle zastupitelů v letošním roce rovnoměrně investovat prostředky z rozpočtu obce na investice do jednotlivých místních částí v obci, občané pochopí, že přes finanční omezení a splácení dluhu, zdánlivě pomalé tempo práce vede k cíli.

Poslední prioritou je pokračování ve výstavbě víceúčelového sálu. Objem prací bude realizován pouze v rozsahu získání finančních prostředků z mimo-obecních zdrojů. Obec bude i v letošním roce provádět výkupy pozemků v zájmu obce a pokračovat v opravách místních komunikací dle finančních možností a naléhavosti, kterou já vidím největší v Rychalticích.

Osobně si přeji, aby občané Bosny i ostatní spoluobčané pochopili, že je zde vůle pro zvelebování jednotlivých místních částí naší obce. Některé záměry jsem zde zběžně nastínila. Máte-li zájem o podrobnější výčet akcí méně finančně náročných, lze do „Programu rozvoje obce“ kdykoliv nahlédnout na OÚ Hukvaldy.

Jaroslava Michnová, zástupce starosty

Vzpomínka na T. G. Masaryka

*Pamatuji se, jak šel. Širák do čela,
sám větrem mírně nakloněný
jak hospodář, o nějž se léta opřela,
léta, jimiž sílí kmeny.*

Mir. Bureš „T.G.M“

Šedmý březen — 150 let od narození prvního prezidenta první republiky v dějinách českého a slovenského národa — je důvodem k zamýšlení a vzpomínce na tohoto člověka. Valem ubývá lidí, kteří osobně zažili dobu, kdy stál v čele Československé republiky. Za posledních 60 let, mimo dvě krátká období — v roce 1945 až 1947 a krátce v roce 1968 — jméno T. G. Masaryka zmizelo z veřejných sdělovacích prostředků a hlavně z učebních osnov škol. Důvodem byla až schizofrenická nenávisť režimu ovládajícího naši společnost. V učebnicích dějepisu bylo možno se dozvědět pouze to, že prezident Masaryk nechal střít do hladovějících dělníků po vzoru dobových diktátorů, i když tato skutečnost byla záměrně hrubě zkreslená.

Tomáš Masaryk (po otci Masárik) se narodil 7. března 1850 jako první z pěti dětí otci Josefovi a matce Terezií — zemědělským dělníkům na velkostatku v Hodoníně. Školní vzdělání začal v čejkovicke obecné škole a pak na nižší reálce v Hustopečích. Po roční přestávce, kdy započal učení jako strojní zámečnick a kovář, pokračoval ve studiu na německém gymnáziu v Brně. To ukončil ve Vídni. Mimo latinu se na akademickém gymnáziu ve Vídni učil francouzštině, ruštině a angličtině. V posledním roce studia navštěvoval kurz arabštiny. Po gymnáziu studoval na filozofické fakultě ve Vídni a ukončil ji dizertační prací o Platonovi v roce 1876. Svě životní krédo vyjádřil již tehdy dvěma hesly: „Vědění je moc“ a „Pravdou k právu“.

Masarykův protektor ve Vídni, generální rada anglorakouské banky Rudolf Schlesinger, jehož syna Masaryk vedl ve studiu na gymnáziu, umožnil šestadva-

cetiletému Masarykovi roční studijní pobyt na univerzitě v Lipsku. Zde se v penzionu, kde bydlel, seznámil s dcerou zámožného podnikatele z New Yorku Charlottou Garriguovou, s níž se ke konci svého pobytu zasnoubil a rok nato v Americe oženil.

V roce 1879 habilitační práci ukončil svá studia a začal přednášet jako soukromý docent na univerzitě ve Vídni. V roce 1882 přešel na českou univerzitu Karlovo v Praze jako mimořádný profesor. Mimo přednášek na pražské univerzitě se v období pražského působení zabýval otázkami filozofie a filozofickou publikační činností. Došlo také k hlubokým střetům s českou historickou obrozeneckou inteligencí o otázce pravosti rukopisů Královědvorských a Zelenohorských. V aféře Hiltznera se postavil sám proti téměř celé společnosti, aby odporoval zlobnosti antisemitismu. Došlo také k názorovým střetům s katolickou církví, přestože Masaryk byl člověk hluboce věřící.

Masaryk v té době také třikrát navštívil Rusko, kde se setkal s L. N. Tolstým. Podnikl přednáškové turné po Americe. Od přelomu století se stále více zapojoval do politického dění v Rakousku-Uhersku. Stal se poslancem říšského sněmu, kde vystupoval proti rakouské diplomacii na Balkáně a stranil jihoslovanským zájmům. Od roku 1907 se věnoval výlučně politice, cestoval po Americe, Itálii a Holandsku. Tam jej také zastihl začátek války v roce 1914. Zůstal v zahraničí a počal organizovat zahraniční odboj, který byl zahájen vypovězením boje za českou reformaci na Husových oslavách v březnu 1915 v Ženevě. Zformoval český zahraniční komitét spolu se Štefánikem a Benešem, který v listopadu 1915 vyhlásil Manifest o nezávislosti zemí českých.

Léta války prožil na cestách mezi Amerikou, Anglií, Francií, Itálií a Ruskem, kde stál u zrodu a formování českých legií, které rozhodujícím způsobem přispěly ke vzniku českého státu. Střet těchto legií s bolševismem v Rusku byl také důvodem k nenávisti poúnorového režimu po roce 1948 k Masarykovi.

Dne 30. června 1918 došlo v Pittsburgu k podpisu dohody mezi americkými Čechy a Slováky o vytvoření společného státu, kterou 18. října ratifikoval prezident Wilson. Tím vznikla Československá republika, jejímž prvním prezidentem byl zvolen 14. listopadu 1918 T. G. Masaryk. V 68 letech tak začal novou etapu svého života — budování demokratického státu, o kterém prohlásil, že k jeho plné konzolidaci a začlenění mezi špičku evropských států je třeba padesáti let. Z nich pouze dvacet se uskutečnilo.

Masaryk byl čtyřikrát zvolen prezidentem s přídomek „Osvoboditel“. Dne 7. března 1930, v den Masarykových 80. narozenin, byl přijat zákon ČSR „T. G. Masaryk se zasloužil o stát“, čímž mu byla prokázána nejvyšší pocta.

Ze své funkce prezidenta abdikoval 21. listopadu 1935 pro nemoc a 14. září 1937 zemřel ve věku 87 let. „Nezhasl, ale dohořel“, řekl nad jeho hrobem jeho syn Jan Masaryk.

Za MS ODS Hukvaldy Lubomír Rek

Informace obecního úřadu

Program poskytování půjček na opravy, modernizaci a rozšíření bytového fondu.

Ministerstvo pro místní rozvoj vyhlásilo i v letošním roce 2000 uvedený program. Pomoc státu spočívá v poskytnutí návratné finanční výpomoci — bezúročných půjček obci. Tato státní půjčka poskytnutá obci je splatná do 10 let. Z prostředků této půjčky bude obcí vytvořen účelový fond, jehož prostředky budou vedeny na zvláštním účtu u peněžního ústavu. Obec pak následně tyto prostředky fondu může použít pro vlastníky rodinných domů a bytů na opravy a modernizaci bytového fondu, např. na nástavbu s vybudováním dalšího bytu a různé jiné stavební práce a úpravy s podmínkou, že vlastníci domu nebo bytu splatí obci

půjčku nejpozději do 3 až 8 let (dle rozhodnutí obce) a úvěr bude úročen v rozmezí stanoveném obcí od 3 do 7%. Postup při poskytování úvěru vlastníkům domů nebo bytů obec upraví obecně závaznou vyhláškou.

V roce 1999 Obec Hukvaldy rovněž žádala o poskytnutí dotace na výše uvedené účely. Bohužel nám nebylo vyhověno, přestože se projevil velký zájem občanů o půjčky. Občané ji chtějí využít například na rekonstrukci střechy, zřízení nástavby, výměny oken apod. Pokud bude pro letošní rok půjčka naší obci ministerstvem schválena, měli by být uspokojeni především žadatelé z minulých let. Maximální výše půjčky poskytnuté obci se vypočítává podle počtu obyvatel. Vzhledem k tomu, že jsme o půjčku již žádali v loňském roce a nebylo nám vyhověno, svou žádost pouze potvrdíme do 29. února 2000.

Máte-li zájem i vy, neváhejte a přijďte se informovat na obecní úřad, kde vám budou sděleny další podrobnosti. Doufám, že letos bude naše žádost kladně vyřízena.

Jaroslava Michnová, zástupce starosty

Internet pro veřejnost

V obecní knihovně v budově ZŠ Leoše Janáčka je zpřístupněn internet pro veřejnost. Surfovat na w.w.w. stránkách je možno v úterý od 13 do 19 hodin a ve středu od 15.30 do 19 hodin. Poplatek za užívání internetu činí 10 Kč za 15 min. Pro velký zájem je nutno se předem přihlásit u vedoucí obecní knihovny.

Rozvoz láhví propan–butanu

Propan–butanové láhve se dovážejí pouze na jedno prodejní místo, a to k pohostinství U zastávky v Dolním Sklenově. Termíny pro příští dva dovozy:

28. března a 25. dubna v 10.45 do 10.47.

Začali jsme od Adama

První dítě na Hukvaldech v roce 2000 se narodilo manželům Miroslavě a Luďkovi Boháčovým z Horního Sklenova č. 16 dne 21. ledna 2000. — Je to kluk, jmenuje se *Adam*, a je třetím dítětem manželů Boháčových.

Rodičům přejeme, aby jim dítě rostlo pro radost a malému Adámkovi mnoho štěstí do života.

valo se 30 osob — 22 dospělých a 8 dětí.

Do manželství vstoupilo 14 občanů — 8 mužů a 6 žen. Pouze dva páry byli oba občané naší obce. Nejmladší nevěstě bylo 20 let, nejstarší 39, nejstarší ženich měl 36 let, nejmladší 22 let.

Na našem matričním úřadě bylo vystaveno 23 oddacích listů, z toho v 7 případech u snoubenců, kteří uzavřeli církevní sňatek v některém našem kostele. Z celkového počtu snoubenců byli tři občané naší obce.

Marta Sobotíková

Několik čísel z ohlašovny a matriky

K 31. prosinci 1999 nás bylo 1873, z toho 781 mužů, 808 žen a 284 dětí do 15 let. Hbitý počtář by zjistil, že dětí do 15 let je pouhých 15 %. Věkové složení ukazuje následující tabulka:

Věk	Počet	%
0—10	173	9,2
10—20	261	13,9
30—40	237	12,7
40—50	293	15,6
50—60	268	14,3
60—70	154	8,2
70—80	160	8,5
80—90	31	1,7
90 a více	7	0,4

Podle jednotlivých místních částí bylo rozložení obyvatel následující:

místní část	obyvatel	%	dětí	% z celk. poč. dětí v obci
Hukvaldy	489	26	65	23
Horní Sklenov	209	11	32	11
Dolní Sklenov	468	25	66	23
Rychaltice	707	38	121	43
Celkem	1873	100	284	100

Děti se za loňský rok narodilo 18, z toho 9 chlapců a 9 dívek, zemřelo 19 občanů. Přistěhovalo se 32 občanů (1 vícečlenná rodina), z toho 2 děti do 15 let. Odstěho-

Obec Hukvaldy vydala za pomoci sponzorů publikaci s názvem Hukvaldy a okolí.

Text : Zdeněk Hubeňák

Foto: Vítězslav Jurečka ml.

Cena: 15 Kč

Tuto velmi pěknou brožurku doplněnou zajímavými fotografickými pohledy z naší obce můžete zakoupit na OÚ v Informačním centru u paní Libuše Rekové.

Termíny odvozu popela:

6. a 27. března, 17. dubna, 9. a 29. května, 19. června, 10. a 31. července, 21. srpna, 11. září, 2. a 23. října, 13. listopadu a 4. prosince

Odvoz skla a PVC:

10. února, 23. března, 17. dubna, 30. května, 29. června, 27. července, 24. srpna, 21. září, 19. října, 30. listopadu a 28. prosince.

Odvoz železa:

20. dubna, 18. května, 26. října.

V zimních měsících bude svoz prováděn pouze za příznivého počasí. Náhradní termíny včas občanům oznámeny.

Jaroslava Michnová, zástupce starosty

Jak to vidím já

Ještě jednou „Vzpomínka na 17. listopad“

„MS ODS uspořádala vzpomínkový večer u příležitosti 10. výročí listopadových událostí v rodné škole Leoše Janáčka. Po shlédnutí televizního záznamu jsem nevěřil svým očím, jak se dá využít, či spíše zneužít tak významná událost.“

Takto uvedl pan František Sasín, předseda KDU-ČSL na Hukvaldech, svůj příspěvek Vzpomínka na 17. listopad v 9. roč. — 6/1999 periodika Hukvaldský občasník.

Pan poslanec ve svém článku vyslovil v souvislosti s mou osobou závěry, které skutečné události nevystihují přesně. Považuji za správné tyto informace doplnit a upřesnit.

Pane poslanče, nevěřil jste svým očím, jak se dá znevážit vzpomínkový večer k tak významné události. Určitě byly pro vás a vaše politické partnery nesmírně významné. Soudím tak podle účasti poslanců vaší strany i podle účasti poslanců ostatních stran vašeho Seskupení. Jak jste byl zcela jistě přesně informován, této podle vašich slov významné události se zúčastnil jediný poslanec vaší koalice. Podle jeho vlastního prohlášení přišel na tento vzpomínkový večer jako občan, nikoliv jako poslanec. Nemáte pocit jisté kontroverze mezi vaší slovní proklamací a skutečným postojem k oné významné události? Byla to opravdu náhoda, že vzpomínkového večera organizovaného MS ODS se oficiálně žádný zástupce dalších politických stran nezúčastnil?

V další části připomínáte mou návštěvu u vás doma těsně před volbou starosty a místostarosty. Větou, kterou jste se o mé návštěvě zmínil, cituji: „Vyslechl jste můj názor a uznal oprávněnost stanoviska KDU-ČSL“, lze chápat mnohé. Musím konstatovat, že obsah naší rozmluvy jste vyjádřil velmi lapidárně, bohužel na úkor přesnosti.

Důvod mé návštěvy jsem vám formuloval takto: „Mezi občany jdou zprávy, že

KDU-ČSL uzavřela koalici s KSČM a SNK pro volby starosty a místostarosty“. Vaše odpověď: „My jsme žádnou koalici nepodepsali, my jsme se dohodli s KSČM a SNK na společném postupu ve volbách“. Na tomto místě si dovoluji citovat z encyklopedie: „Koalice je seskupení, spolčení, sdružení dvou nebo více politických stran s cílem vytvoření vlády opírající se o většinu poslanců.“

Dále jste mne informoval o požadavcích KDU-ČSL při jednáních s ODS o povolebním rozdělení funkcí v obecní radě. Zcela jistě si vzpomínáte, že jsem plně souhlasil a stále souhlasím, že vaše strana měla právo na základě volebních výsledků požadovat vyšší zastoupení v řízení obce. K vaší koaliční dohodě o postupu při volbách do obecní rady jsem jednoznačně vyslovil údiv a nesouhlas. Jistě si vzpomenete, že jsem vás vyzýval k novým jednáním s ODS, vás jsem přesvědčoval, abyste kandidoval na funkci místostarosty. To jste zcela kategoricky odmítl a uvedl jste i své důvody.

Naše, nazvěme to, sousedské popovídání nemohlo vést k ničemu. Jak jste uvedl, dohodli jste se na společném postupu s dalšími dvěma volebními stranami a na změnu stanoviska již nebyla vůle ani čas. Před našim rozchodem jsem vás upozornil na možné problémy do budoucna v souvislosti s vaší koalicí: „Požádáte-li politické strany o podporu, dříve nebo později budou tuto podporu žádat zpět.“ Vše bylo v daném okamžiku zbytečné, o všem již bylo rozhodnuto. průběh voleb obecního zastupitelstva zachycený místní televizní kamerou dokázal úspěšnost vašich koaličních jednání. A tak vám pane poslanče připomínám váš článek z Hukvaldského občasníku 8. roč. — 6/1998 str. 8 — „Reakce na článek v okresním tisku“ a ptám se vás: „Jaké záměry vás vedly k rozhodnutí kandidovat ve volbách, když o vyšší funkce jste neměl zájem?“ Odpověď znáte nejlépe sám. Lze ji však najít jako logický závěr událostí, které mají svůj původ v době před čtyřmi respektive osmi lety, a které dosvědčují vaši mimořádně dobrou

paměť. Bohužel pouze na ty události, které zapadají do vašich plánů.

A právě o těch plánech, o náhlé změně vašich politických postojů, o mé návštěvě u vás jsem chtěl s vámi hovořit na schůzi občanů s poslanci, ke které před časem vyzvali poslanci MS ODS. Toto setkání vaše koalice pane poslanče arogantně odmítla. Tato skutečnost je však problém váš a vašeho Seskupení. Pro nás voliče je to podnět k zamyšlení a výzva pro příští volby.

Závěrem vám chci sdělit následující. Zřejmě jste v širokém okolí první předseda KDU-ČSL, který po listopadu 1989 svobodně dohodl společný postup s KSČM v povolebním období. Nějak mi tato skutečnost nekorresponduje se stanovisky panů Luxe či Kasala. Uznávám však, že vytvoření koalice mezi stranami je výlučně záležitostí těchto stran a jejich představitelů. To je jedna z mnohých předností znovu se rodící demokracie v naší společnosti. Vyjádření nespokojenosti s jistým stavem věcí však patří k těžce demokracii. Proč tedy vaše ironie v souvislosti s vystoupením paní Mizeroové, paní Kornetové, ba dokonce kritický tón k prohlášení pana Foldyny na onom vzpomínkovém večeru?

Domnívám se, že výsledky voleb reflektují politickou situaci v naší obci. Občané tyto výsledky respektují. Problém do další diskuze zní: Jak jsou občané spokojeni se stavem, který v naší obci vznikl našim koaličním jednáním v předvolebním i povolebním období.

Jsem si jist, že dříve nebo později si občané Hukvald vymohou setkání se členy zastupitelstva naší obce a budeme mít možnost diskuze z očí do očí a nikoliv přes telefony či písemně touto cestou. A zcela jistě dojdeme k závěrům, které rozvoji našeho regionu budou jenom ku prospěchu. A o to jde především.

Na stránkách Hukvaldského občasníku považují záležitosti spojené s mou osobou a s volbami 1998 za uzavřené.

Přeji vám pane poslanče dobré zdraví

RNDr. Miroslav Lačňák

Ad: „Náhoda je blbec“ a „Ještě volby“

V naší obci od posledních komunálních voleb panuje mezi jednotlivými politickými stranami značné napětí, které vyvrcholilo koncem minulého roku několika besedami přenášenými obecní televizí a řadou polemických článků, často urážlivě a osobně vedených. V článku v Občasníku č. 5/99 „Náhoda je blbec“ autorka pronáší velmi lacinou invektivu na adresu zkušeného funkcionáře zvyklého desítky let táhnout s komunisty za jeden provaz, a proto není divu, že to tak dopadá. Autorka je učitelka a přímo se nabízí podobně levná invektiva, když je všeobecně známo, jak si komunisté hlídali výchovu mládeže. Učitelé věrni svým zásadám odešli ze školství sami nebo byli vyhozeni stejně jako onen funkcionář. Ti ostatní učili a chodili přesvědčovat rodiče, aby nepřihlašovali své děti do vyučování náboženství, jinak se nedostanou na školy.

Ale život nebyl tak černobílý. ČSL spolupracovala s komunisty asi tak stejně jako včelaři nebo zahrádkáři. Kdo chtěl chovat včely, musel být ve svazu včelařů a „dobrovolně“ se zúčastňovat brigád. Pokud chtěli křesťané společně jet na pouť nebo se prostě sejít a pobavit se, činili tak pod hlavičkou ČSL, jinak to bolševické orgány považovaly za nedovolené shromáždění, a pokud byl při tom kněz, za porušování — maření dohledu nad církvemi. Občané bezpartijní byli považováni za občany druhé kategorie, ale členové ČSL za kategorii třetí a zakuklené opozičníky. Mohl bych jmenovat dva zcela konkrétní případy, kdy naši členové — zaměstnanci Tatry Kopřivnice — byli nuceni vystoupit z ČSL, aby mohli nastoupit na zahraniční pracovní cestu.

Jsem ale přesvědčen, že kořeny těchto třenic je nutno hledat ve výsledku komunálních voleb, se kterými se místní organizace ODS nedovedla smířit. Neustále

je slyšet hlasy, že mezi 15 kandidáty, kteří obdrželi největší počet hlasů, je 10 členů ODS, a vinou přepočítacích koeficientů byla ODS poškozena. Měli by pravdu, pokud by byla jednotná kandidátka jako za totality. Ale kandidátky byly čtyři a stále ještě platí zákon o poměrném zastoupení, kdy mandáty jsou přidělovány podle celkového počtu získaných hlasů. V naší obci jsou to počty náramně jednoduché. Kdo si vezme k ruce Občasník 6/98, zjistí, že se v naší obci volilo 15 členů obecního zastupitelstva a bylo pro ně odevzdáno 14982 hlasů. Za každých 999 hlasů obdržela ta která strana 1 mandát. ODS získala 5057 hlasů — 5 mandátů, KDU—ČSL 3456 hlasů — 3 mandáty, KSČM 3352 hlasů — 3 mandáty, Nezávislí 3117 hlasů — 3 mandáty. Poslední 15. mandát získala KDU—ČSL, protože měla největší zbytek hlasů — 459. ODS získala 33,3% hlasů a rovněž tak 33,3 % mandátů, funkci starosty a 2 členy rady. Na tom žádné koeficienty nic nemění, ty jen určují pořadí, jak jsou mandáty přidělovány. A jsme u podstaty věci. Když zástupci KSU—ČSL žádali jako zástupci druhé nejméně úspěšné strany účast na řízení obce, byli označeni za „ambiciózní jedince“, což u kohokoliv jiného není na závalu, ale u lidovců ano. ODS zřejmě trpí nostalgií po vládě jedné strany. Ale s vládou jedné strany jsme se rozloučili před deseti roky. Je třeba se naučit spolupráci. Kdo vstupuje do politiky, musí si uvědomit, že funkce jsou od voleb do voleb. Takové jsou běžné zvyky v demokratickém světě. Odstupující funkcionář předává bez emocí funkci nastupujícímu. U nás se však změna rozmazávala v kdejákových novinách a předávání funkce, dle vyjádření zástupkyně starosty, proběhla ve stylu „po mně potopa“ a za zjevné averze úředníků obecního úřadu. Vskutku povzbuzující začátek pro novou funkci.

Je však mým velkým přáním, a jistě i většiny všech občanů, aby místo třenic konečně nastala plodná spolupráce pro dobro celé obce.

Josef Čajánek

Z našich škol

POLOLETÍ

v Základní škole Leoše Janáčka Hukvaldy

Pátek 28. ledna 2000, 10.00 hod., tělocvična školy. Hodnocení prospěchu a chování žáků za 1. pololetí školního roku 1999—2000.

Za každé pololetí při hodnocení prospěchu a chování jsou jmenovitě vyzdvížení a před ostatními žáky školy pochválení ti žáci, kteří dosáhli výborných výsledků v prospěchu, chování, výrazných úspěchů v soutěžích a reprezentaci školy. Od Sdružení rodičů a přátel školy dostanou sladkou odměnu, knížku nebo jiný věcný dar.

Průměr školy: 1,41

Nejlepší průměr: 1. ročník 1,14

Nejhorší průměr: 9. ročník 1,73

Zameškané hodiny celkem: 6798
průměr: 33,82

Neomluvené :

Nejmenší počet zameškaných hodin: 1. ročník průměr: 20,92

Největší počet zameškaných hodin: 8. ročník průměr: 47,93

Prospěch: (počty žáků)

třída	1*)	vyzn. *)	4*)	5*)
1.	12	—	—	—
2.	12	—	—	—
3.	13	—	—	—
4.	4	—	0	—
5.	5	—	0	—
6.	5	8	1	0
7.	1	5	6	0
8.	0	7	3	0
9.	0	9	4	0
Celkem	52	29	14	0

*) 1 = samé jedničky, vyzn. = vyznamenání, 4 = dostateční, 5 = nedostateční

třída	Chování: (počty žáků)					
	pochv. TU*)	napom. TU*)	důtka TU*)	pochv. ŘŠ*)	důtka ŘŠ*)	sníž. st.*)
1.	7	0	0	0	0	0
2.	10	0	0	0	0	0
3.	11	1	0	0	0	0
4.	9	0	0	0	0	0
5.	2	0	2	0	0	0
6.	14	0	0	0	0	0
7.	1	0	0	0	0	0
8.	1	0	0	0	0	0
9.	8	0	0	0	0	0
Celkem	63	1	2	0	0	0

*) Pochv. = pochvala, TU = třídního učitele/ třídní učitelky, napom. = napomenutí, ŘŠ = ředitelky školy, sníž. st. = snížený stupeň.

Nepovinné předměty a zájmové kroužky:

Nepovinné předměty	počet žáků
Sportovní hry I, II	42
Sborový zpěv I, II	55
Přípravný zpěv	11
Kurs první pomoci	11
Informatika	35
Německý jazyk	8
Instrumentální soubor	9
Náboženství	34
Logopedická péče	8

Zájmové kroužky	počet dětí
Letecko modelářský	9
Muzička	6
Lašánek	70
Aerobic	18
Výtvarný	24
Ruční práce	3
Tenis	6
Lašská dechová hudba mladých	20

Akce tříd v rámci vyučování nebo v době mimo vyučování:

Cvičení v přírodě, požární poplach, ukázky práce dobrovolných hasičů, Cirkus Berousek, lampionový průvod, výchovný koncert Veselá strašidýlka, hudební pořad ZUŠ: Housličky a čert, Mikulášská nadílka, zájezd na Mikulášský jarmark do Rožnova, divadelní představení

Ogaři (vystoupení 4krát), Midasovy oslí uši (2krát) koledování Lašánku, vánoční besídka, divadelní představení ZUŠ Brusperk: Princezna koloběžka, vystoupení Lašánku na Dnu střeoevropské kultury na Hukvaldech, kladení kytičky k hrobu J. V. Sládky, vystoupení Dětského folklorního souboru Ostravička, diskotéka, vystupování Lašánku na tanečních kursech v Kopřivnici a v Příboře, zeměpisná přednáška p. Bartoně (Itálie, Korsika, Sardynie), protidrogová přednáška, náborové besedy pro žáky 9. roč., Vv soutěž Cena Itálie, soutěž zoo — akce Žirafa.

Většina soutěží a olympiád, kterých se žáci účastní, probíhá vždy ve druhém pololetí školního roku.

Doprava na soutěže a olympiády, odměny za výsledky ve školní práci, lyžařský výcvik, stejně jako organizace zájezdů do divadla, pořádání výchovných koncertů či jiných vzdělávacích akcí jsou stále finančně náročnější. Některé akce platí rodiče žáků, ale na některé přispívá SRPŠ (např. na letošní lyžařský výcvik 6000 Kč). Díky obětavosti rodičů, kteří podporují činnost školy, se v letošním roce podařilo zajistit větší množství financí. Hlavní akcí byl Školní ples, na jehož organizaci se podílela celá škola — pedagogický sbor s partnery, uklízečky, kuchařky, školník J. Sýkora a rodiče. Chtěla bych všem poděkovat, protože podle ohlasu to byla akce zdařilá. Jmenovitě si poděkování zaslouží Alois Piskoř, Luboš Piskoř, Petr Strakoš za vystoupení s Lašskou dechovou hudbou mladých, Jan Pištecký za odvoz stolů a židlí a třídní důvěrníci SRPŠ — Milan Koutný — předseda SRPŠ s manželkou, Jan Matula — zástupce, Libuše Strakošová — pokladník, Hana Dudková s manželem, Iva Hřčková s manželem, Dagmar Giňovská, Simona Kazíková, Marcela Holubová, Iva Ševčíková a další rodiče a sponzoři, kteří přispěli do tomboly.

Do konce školního roku nás čekají již zmíněné olympiády, okrskové i okresní soutěže z jednotlivých předmětů, celostátní srovnávací prověrky, pokračování

v přípravě žáků devátých tříd na přijímací řízení atd.

V dubnu zájezd Lašánku do Nepomuku na společné vystoupení s dětmi ZŠ Nepomuk, 5. května společný koncert Lašské dechové hudby mladých, Lašánku a Pěveckého sboru Gymnázia Hranice na nádvoří hranického zámku. Stejný program potom v amfiteátru v oboře spojený s oslavami Dne dětí. Dále týdenní výměnný pobyt žáků 4. ročníku se žáky z polské Wisly a 3. června, spolupřátání Běhu Terryho Foxe. To jsou jen ty nejdůležitější. Hlavním úkolem nás všech však je splnit ve všech ročnících předepsané osnovy učiva.

Mgr. Alena Lévová, ředitelka školy

Ohlédnutí za školním plesem

V sobotu 5. února 2000 se konal školní ples — letos netradičně v tělocvičně ZŠ. Soudě dle ohlasů, byl velmi zdařilý, proto by slůvko „děkuji“ mohla obsahovat každá věta mého příspěvku.

První poděkování patří p. ředitelce ZŠ L. Janáčce Mgr. Aleně Lévové a celému pedagogickému sboru, třídním důvěrníkům rodičovského sdružení, kuchařkám a uklízečkám a samozřejmě i školníkovi panu Jožkovi Sýkorovi za obětavou a nezištnou práci při organizaci plesu. Další poděkování patří pí Martě Kološové za přípravu vynikajících zákusků, hudbě RIVERAS za výbornou muziku, sponzorům za finanční či materiální podporu této akce. Byli to tito podnikatelé: Virena s. r. o. Hukvaldy, pí Laníková–kadeřnictví, Rek–Tropic, akademický malíř Antonín Kroča, firma Giňovský, Pavel Kroča–elektro, p. Pudil, pí Jurečková — večerka v Rychalticích, stolařství p. Ing. Čajánek, p. Jurečka — foto, firma Temel, p. Matula Jan — autoservis, Richard Rožnovský — pohostinství, p. Kološ — výroba ponožek,

p. Libor Šplíchal, p. Petr Kuchař — večerka na Hukvaldech, p. Stanislav Piskoř — stolařství, p. Vladimír Větril ml., Myslivecké sdružení Blatiny Škvařilka, Beskyd Fryčovice, Beskyd Agro Palkovice — p. ing. Svatava. Hrkčová, Zona Beskyd — ing. Lév, Adélka — pí Bůžková, p. Zahradka, Zempras Fryčovice — pí ing. Ivana Hrkčová, p. Antonín Kuboš — restaurace Pod hradem, p. ing. Foldyna Ladislav, p. ing. Antonín Petratur, p. Pavel Bernatský, p. ing. Přemysl Matula — zahradnictví, p. MUDr. Petr Holub, p. MUDr. Jan Vicher a další.

Zvláštní poděkování patří manželům Ivaně a Josefu Hrkčovým a Haně a Miloslavu Dudkovým za perfektní zvládnutí obsluhy ve výčepu a baru.

V neposlední řadě děkuji i žákům a rodičům, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli na náš ples.

K mým poděkováním přidávám i omluvu za malá zakolísání — měli jsme premiéru. Nečekali jsme tak velkou účast, která nás však příjemně potěšila — bylo nás asi 200. O skvělé účasti svědčí i výtěžek z plesu, který bude věnován žákům školy. Umožní jim častěji navštívit divadlo, bazén, kino, různé soutěže aj.

Trochu mě mrzí nepochopení celého záměru ze strany p. Kuboše a cimbálové muziky Gajdušek, kteří ve stejném termínu pořádali vlastní akci. Na tak malé vesnici, jakou je ta naše, je to nezvyklé a není to fér. Navíc má Sdružení nezávislých kandidátů (jehož jsou pan Kuboš i pan Mgr. Jílek členy) ve svém volebním programu jistě podporu dětí a mládeže.

Školní ples se letos poprvé konal v tělocvičně ZŠ. Je to hlavně z důvodu nedostačujících prostor k tomuto účelu vyhovujících. Moc bychom potřebovali sál, ve kterém by bylo možno pořádat nejen plesy, ale i koncerty a jiné kulturní akce. Škoda, že to tak necítí i všichni naši členové obecního zastupitelstva, vždyť nejen prací živ je člověk.

Libuše Strakošová

Děti ze Základní školy Leoše Janáčka Hukvaldy adoptovaly žirafu

Milí přátelé,

srdečně vás všechny zdravím. Je mi sice už sedm let, ale konečně jsem se dočkala také své adopce. Potěšilo mne, že vám, dětem z Hukvald, není příroda lhostejná a máte k ní pěkný vztah.

Moc mi pomáhá, že od prosince 1999 přispíváte každý měsíc na stravování a vámi usušené a přivezené pečivo bývá také velmi dobré. Mí ošetřovatelé vám na oplátku poslali dvě přenosné, volné vstupenky do ostravské ZOO, kterými se může prokázat jedna rodina se dvěma dětmi nebo jedna školní třída. Takže až selepší počasí a vy budete mít chuť a náladu, vyzvedněte si vstupenku u paní ředitelky a přijďte se za námi všemi podívat.

Moc děkuje a na setkání s vámi se těší žirafa Cronchita.

V. P.

Přebrepty z lavic hukvaldské školy

Učitelka 2. ročníku: Jaký výsledek sčítání?
B. S.: Současnost

V dále se táhly hornaté končetiny. — I. R.
— čtenářský deník

Učitelka 7. ročníku: K čemu slouží rybník?
R. P.: K výchově ryb.

1. ročník — čtení: Ma-ko-vi-ce. — M. V.
přečte: Makáme více.

Učitelka: Kdo zná názvy šachových figur?
I. C: Dáma, král, kůň a pěšinec.

Učitelka: Jak se jmenuje pták, který šplhá hlavou dolů?
R. P.: Zvrhlík (brhlík)

Písemné práce: Kostra se používá k opoře těla. Jednotka teploty je celozjyum stuň. Mlží se živí měkkýši a korýši. Plží žijou v přírodě. Živí se přírodní potravou. Města patříci králi a krávovně. Poddaní museli pracovat na pánevnikově půdě zadarmo.

Ze života farníků Adeste, fideles 1999

„Jdou zástupy věrných s jástem a chválou...“ tak začíná česky světoznámá latinská koleda. Poslední Vánoce druhého tisíciletí byly i pro nás více světovější. Do Vatikánu putoval vánoční strom z nedaleké Morávky, z vedlejších Kozlovic jsme mohli vidět v televizi pod tímto stromem vyhrávat a zpívat Valašského vojvodu. Z obce pravděpodobně nikdo do Říma nejel, ale přece jen farnost byla přítomna nepřimo. Někteří farníci totiž napsali své oblíbené citáty z bible na červené stužky a ty potom byly použity k výzdobě stromu.

Kostelní sbor si připravil pod vedením varhaníka pana Josefa Čajánka koledovou mši vánoční. Na půlnoční přišlo do rychaltického kostela vyslechnout milejnější radostnou zprávu o narození Ježíše Krista na 250 lidí. Andělíček ve starém betlémě se opět snažil a pro Fond ohrožených dětí vybral 2200 korun.

Tradiční vánoční koncert se konal u sv. Mikuláše v pondělí 27. prosince v 18 hodin. Tentokrát přijelo Pěvecké sdružení z Kopřivnice spolu s Komorním orchestrem ZUŠ Zdeňka Buriana. Sportovním jazykem řečeno kopřivničtí přijeli v nejsilnější sestavě, vřdyt účinkujících bylo dohromady téměř sedmdesát. Za dirigentským pultem se vystřídal pět dirigentů, z nichž mne osobně nejvíce zaujal precizním výkonem Pavel Altrichter. Posluchači vyslechli koledy všech větších evropských států včetně Valašské mše jitrní od Václava Mýtného. Komorní orchestr přispěl k bohatosti a pestrosti vystoupení. Zajímavé bylo i použití netradičních hudebních nástrojů a Leoš Janáček by jistě ocenil i ty dva tympány, které si přivezli. Program byl skutečně náročný, často odměňovaný potleskem.

Upřímný dík zasluží všichni spoluobčané, kteří přišli podpořit dobrou věc, a protože jich bylo přece jen o něco více než účinkujících, přispěli tak i k dobrému jménu naší obce v Kopřivnici. Poděkování patří také obecní radě, která schválila úhradu cestovních nákladů pro naše hosty.

Petr Bujnoch

Výroční zpráva

V pátek 31. prosince 1999 na svátek sv. Silvestra, tedy na konec občanského roku a tisíciletí začínajícího číslicí jedna, podal P. Damian velice stručnou a neúplnou zprávu o životě rychaltické farnosti za uplynulý rok. Z ní vyplynulo, že se konaly 4 křty, 1 svatba a 4 pohřby. Je možno na základě těchto ukazatelů soudit na stav víry ve farnosti? Naprosto ne, protože víra je velice jemná vnitřní záležitost člověka a nejen člověka. Mají nějakou vypovídací schopnost? Určitě ano. K číslu nula již není moc daleko. Důvodů k radosti tedy mnoho není. Pokud ale chodí každou neděli do kostela v průměru 150 hříšníků, kteří milují Boha, tak snad ještě nějakou dobu farnost vydrží.

Dne 16. ledna 2000 jsme uslyšeli po nedělní bohoslužbě podrobnou zprávu o hospodaření farnosti Rychaltice za rok 1999. Byla zajímavá, a protože i čtenáři Hukvaldského občasníku patří k dobrodincům rychaltického kostela, dovolím si stručný komentář k některým položkám.

Hlavním zdrojem příjmu farnosti jsou nedělní sbírky. Při nich se vybralo celkem 204 tis. Kč. Podle účelu bylo možno sbírky rozdělit do tří skupin a to na diecézní (6), na opravu fasády (12) a běžné. Hodnota diecézních sbírek spočívá v tom, že tyto peníze jdou mimo farnost a ukazují tak, zda farnost myslí jen na sebe nebo také na druhé. Tak např. na pomoc misiím se vybralo přes 16 tis. Kč, na válkou postižené v Kosovu 14 tis. Kč, na pomoc postiženým zemětřesením v Turecku 7,5 tis Kč, na Fond ohrožených dětí 2400 Kč apod. Celkem na humanitární a charitativní účely bylo odesláno asi 50 tis. Kč, tj. přibližně každá čtvrtá koruna, vybraná při všech sbírkách. Sbírký na opravu fasády kostela vždy patřily k těm bohatším a včetně darů věřících na tento účel vynesly 109 tis. Kč. Nákladové položky jako mzdy, daň z příjmu zaměstnanců, sociální a zdravotní pojištění byly nulové, jinými slovy práce spo-

jené s úklidem a výzdobou kostela, funkce varhaníka, kostelníka a ostatní služby farníci zajišťovali bezplatně, což významně přispělo k úsporám výdajů. Relativně velká část sbírek tak mohla být uvolněna na investiční akce, spojené s opravou kostela sv. Mikuláše. Rozpočtové náklady přesáhly 1,3 mil. Kč, ale stavební firma Winro je dokázala nejen nepřekročit, ale i podkročit.

Příznám se, že jsem měl ze zprávy o hospodaření docela dobrý pocit. Podtrženo, sečteno, pokud obětavost farníků a příznivců v příštím roce nepoleví, budou pro pokračování investiční činnosti i v roce 2000 vytvořeny dobré podmínky.

Petr Bujnoch

Střípky z farní kroniky

LÉTA PÁNĚ 1937

V neděli 24. ledna měl zde kázání i zpívanou mši sv. P. Jindřich Volný u příležitosti 50 let manželství Volných z Rychaltic. S velikou slávou oslavovali zlatou svatbu manželé Bujnoch Josef a Johanna dne 6. února. Dopoledne zpívaná mše sv. za účasti celé rodiny, dva dospělí synové ministrovali, potom průvod domů — hostina, večer tancovačka v obecním hostinci.

Dne 21. února v obecním hostinci Lidová jednota a Katolické spolky promítaly první zvukový film v Rychalticích „Vítězství lásky a pravdy“ čili I. celostátní sjezd katolíků v Praze v roce 1935. Kostelní konkurenční výbor měl schůzi 21. února za účasti nového předsedy Antonína Škrovana, rolní z č. 81. Dále byli přítomni: zástupce patronátu p. ředitel Hynek Mlčoch z Hukvaldů, p. Ludvík Jung, majitel dvoru a nájemce arcibiskupského pivovaru, starosta Inocenc Pělucha, p. Jan Fojtík, rolník, p. Josef Lys z Hájova, p. Volný Melichar z Dolního Sklenova a farář. Bylo usneseno mimo

obvyklých vydání pro kostelníka, varhaníka, měchošlapa dáti do rozpočtu opravu plechu u okna na věži, kde zatékal. Dále žádal farář, aby před kostelem bylo dáno zábradlí po obou stranách až k silnici. Žádosti nebylo vyhověno, protože by to stálo 1500 Kč, a že se o tom jednalo již za P. Kubíčka. Farář proto odmítá jakoukoliv odpovědnost, kdyby se stalo nějaké neštěstí a někdo cestou do kostela a zpět uklouzl a nějak se poranil, zvláště v zimě ve sněhu.

Dne 28. března se zabil na motorce zdejší rodák Viktor David, číšník z Moravské Ostravy. Jel z hotelu v noci a spadl a zůstal s roztržitěnou lebkou ležeti do rána, až ho našli dělníci, co šli v 6 hod. do práce. Zemřel po převozu do nemocnice a byl pohřben 31. března na zdejším hřbitově. Pohřební výdaje činily 280 Kč + 20 Kč poplatek za hrob a smuteční hosté 1000 Kč pak propili v obecním hostinci.

V létě nacvičil varhaník pan Ludvík Kološ „Valašskou svatbu“, která se odbývala 11. července odpoledne. Čistý výtěžek 3000 Kč i přes velkou režii byl věnován na novou hasičskou stříkačku.

Dne 14. září 1937 zemřel na zámku v Lánech první prezident T. G. Masaryk. Jeho tělo bylo balzamováno, převezeno na Hrad v Praze, tam vystaveno a za dva dny přišlo ke katafalku 450 tisíc lidí. Pohřeb se konal 21. září za ohromné účasti lidí, vlády, diplomatů, legionářů v Lánech. Obřady vedl p. František Urbánek, kazatel Jednoty českobratrské z Prahy — Žižkova, duchovní rádce pres. Masaryka. Některé výroky Masarykovy o náboženství: Mravnost bez náboženství nedovedu si představití. Bezbožnost vede k nespokojenosti. Člověk potřebuje mravní opory a ty dovede dát jen náboženství, ztrácí-li je, ztrácí i klid duše. Náboženství dodává člověku vírou v Boha a nesmrtelnost ve všech okolnostech života útěchy, ve všech protivenstvích nadějí a posiluje jeho lásku k lidstvu, proto je věřící člověk za všech okolností veselý.

Josef Čajánek

Malý rozhovor na aktuální téma

Pěstitelská pálenice v Dolním Sklenově

Nevím, jaké máte zkušenosti vy, ale u nás, chceme-li jako pohoštění nabídnout trochu tvrdého alkoholu a zeptáme se, co by to mělo být, většina návštěvníků si přeje domácí slivovici nebo pálenku z jiného ovoce. Netuším, kolik občanů u nás pálí ovocné kvasy. Donedávna museli zajíždět do okolních pálenic — do Staré Vsi nebo do Tiché. Od loňského podzimu si mohou vypálení zajistit v novém zařízení Lumíra Hynečka z Dolního Sklenova. Jeho inzerát na tyto služby jste mohli vidět v minulém čísle. V tomto čísle bychom vám chtěli pálení ovocných kvasů přiblížit. Domluvila jsem si návštěvu přímo na místě a položila panu Hynečkovi prvou otázku:

Pane Hynečku, začnu klasickým dotazem: co vás přivedlo na myšlénku zřídit u nás pálenici? Přispělo k tomu i to, že jste měl k dispozici objekt — ten malý domeček kousek od řeky?

Chtěli jsme umožnit všem pěstitelům ovoce, kteří mají chuť zušlechtit přebytečnou produkci, vhodně zpracovat toto ovoce na konečný produkt, tj. ovocný destilát. Při stavbě budovy jsme přemýšleli o pěstitelské pálenici.

Vím o vás, že jste vystudoval vysokou školu chemicko-technologickou se zaměřením na potravinářskou chemii. Jak vám odbornost získaná studiem na vysoké škole pomohla při uskutečnění vašeho záměru?

Na počátku veškerého snažení je v člověku jistota teoretické průpravy a získané praxe. Získané znalosti byly velmi důležité.

Inzerujete, že Vaše zařízení je moderní,

mohl byste je našim čtenářům alespoň trochu popsat a osvětlit, v čem je moderní?

V „klasické“ pálenici probíhá proces pálení (destilace) ovocného kvasu dvakrát, tj. ve dvou stupních (2krát vařících). Konstrukce naší pálenice umožňuje provádět pálení ve třech nebo čtyřech stupních (zlepšení kvality pálenky) a to při použití jednoho vařáku (kotle 300 l). Pálenice sestává z vařáku s míchadlem, rektifikační kolony (obsahuje rektifikační a deflegmační část), měděného katalyzátoru, chladiče, lihového měřidla a armatur. Kombinace materiálů — nerezavějící oceli a mědi zaručují vysokou hygienickou úroveň zařízení.

Je získání zařízení obtížné? Nemám na mysl jeho cenu, zajímá mě, zda je běžné na trhu a je možné si vybrat.

V České republice v současnosti existují dva výrobci vyrábějící tento typ destilačních aparatur. K samotnému pálení jsou samozřejmě nutná příslušná povolení plynoucí z legislativy.

Další otázka souvisí s technologií. Poznáváte jste ji v jiných našich pálenicích nebo je vaše metoda u nás průkopnická?

Samotnou technologii jsem poznával 3 roky ve školních lavicích, občas jsem navštívil některou z pálenic. Metoda používaná v naší pálenici je známa již několik desítek let. Podle mých informací fungují v České republice 3 nebo 4 tyto pálenice.

Je zájem, máte dost zákazníků?

Začali jsme „pálit“ pálenky k 1. listopadu 1999, a to je doba, kdy ostatní pálenice fungují. Není tedy jednoduché přesvědčit pěstitele o změně. Letošní úroda ovoce nebyla k pěstitelům příliš štedrá. Chceme zákazníky přesvědčit o kvalitě našeho pálení. Řekl bych, že první sezóna nebyla špatná. Rádi uvítáme každého pěstitele v naší pálenici.

A teď z jiného soudku. Co se všechno pálí? Myslím tím, z jakého ovoce jsou kvasy. Třeba v loňském roce se moc švestek neurodilo, takže asi nešlo o klasickou slivovici.

K přípravě kvasů jsou vhodné veškeré druhy ovoce: peckoviny (třešně, švestky, slívy, mirabelky, broskve a meruňky) jádroviny (jablka, hrušky), drobného ovoce (černý bez, angrešt, borůvky, šípky, jeřabiny, jalovčinky, maliny, ostružiny), kořeny (hořec, topinambury), atd. .

Co byste chtěl svým budoucím zákazníkům poradit. Na co by měli při přípravě kvasů dbát, naopak čeho by se měli vyvarovat.

K výrobě kvalitních pálenek je nutno používat vždy pouze vyzrálé a čisté ovoce. Nikdy ovoce nedozrálé, zkažené, nahnilé nebo plesnivé. Dále je to také použití vhodných nádob pro kvašení. A samozřejmě samotné kvašení, které by mělo probíhat při určité teplotě a dostatečně dlouho. Připravujeme stručný návod jak vyrobit kvas pro pálenky.

Takže potom už kvalita pálenky závisí na vás — na vašem zařízení. Mohlo by se však stát, že i při dodržení správného technologického postupu se nevydaří?

Technologický postup je zde proto, aby se případným problémům s kvalitou předešlo. Samotným pálením „starosti“ nekončí. Pálenka se musí správně naředit, uskladnit. Samozřejmě hlavním faktorem je zde člověk, a proto jako v jiných „živých“ výrobcích je to velice zajímavé.

Nakonec mi dovoluete jednu všetečnou otázku: Vám chutná jaký alkohol? Chtěl byste našim čtenářům při pití slivovice, hruškovice nebo jabkovic doporučit nějaké moudro?

Pochutnám si na dobrém pivu, v malém množství i pálenice.

Snad jen to, že konzumace kvalitní pálenky v rozumném množství má být příjemnou a veselou událostí.

Pane Hynečku, děkuji za rozhovor, přeji mnoho spokojených zákazníků a mnoho úspěchů ve vašem zajímavém podnikání. Dovolte mi, abych vám symbolicky připila. Rozhovor připravila a ptala se redaktorka

Karla Klečková

Minulost a přítomnost naší obce

Co nám prozradily kroniky a archivy

Poslední rok dvacátého století je příležitostí k bilancování uplynulých sta let. Chceme vás po celý letošní rok seznamovat s historií obce právě od roku 1900, připomenout nejdůležitější události posledních let, pokud se nám je podařilo zmapovat. V tomto čísle bychom chtěli shrnout prvá dvě desetiletí, tedy období 1901 až 1920. Prvé desetiletí v Rychalticích není v obecní kronice uvedeno vůbec — ta uvádí události od roku 1918. Školní kronika z tohoto období zachycuje dění ve škole, zmiňuje se i o událostech obecních. Ba ani Smolíková kronika, která byla založena o mnoho let dříve než rychaltická a starosta Smolík v ní zaznamenal události staré, prvých 13 let dvacátého století v podstatě nezachycuje. O Hukvaldech vyšlo dosti publikací, z nichž je možno se o dějinách ledacos dovědět, což neplatí pro Rychaltice. Cenná je kronika zpracovaná panem Mlčochem, ale ani v ní počátek století není zpracován podrobněji. Pátrala jsem i v okresním archivu, kde jsem z listin získala některé cenné informace. Z Rychaltic je ve sbírkovém fondu méně než z Hukvald a Sklenovů.

Čtení kronik je velkým dobrodružstvím a těm, kdo je psali, patří naše poděkování. Díky školní kronice jsem například zjistila jména rychaltických starostů do roku 1918. Vy, kteří čtete střípky z farní kroniky, jste se o historii hlavně Rychaltic rovněž mnoho dověděli.

I když je doba, kterou vám chci přiblížit, především poznamenána 1. světovou válkou, přece prvých 13 a půl roku století proběhlo v míru.

RYCHALTICE

Nadučitel na rychaltické škole Vojtěch Polach píše ve školní kronice na začátku století: „Obyvatelé jsou náboženství kato-

lického. Dle nářečí, zvykem a mravem, ba i typickou fyziognomií patří k Valachům”.

Ve vesnici se rozvíjí činnost Sboru dobrovolných hasičů, v čele s Vincencem Konvičkou z čp. 36, sbor existuje již pět let. Téměř dva roky funguje hasičská knihovna, v obci je záložna Kampelička (zřízena v roce 1870). Od roku 1901 se provádějí různé opravy v rychaltickém kostele (o nich jste se mohli dočíst v minulých číslech HO ve Střípcích z farní kroniky)

Na počátku dvacátého století byl starostou tehdy samostatných Rychaltic rolník František Pěluha z čp. 49, ve funkci byl až do voleb v roce 1910. Byl vystřídán panem Čeňkem Rožnovským, majitelem pily v Rychalticích, který starostoval celé válečné období. Tyto poznatky jsem získala ze školní kroniky, kterou vedl nadučitel Vojtěch Polach. Farářem na rychaltické faře počátkem století byl P. František Krejčí, ten také psal farní kroniku. O ostatních farářích jste mohli číst ve „Střípcích z farní kroniky“ uveřejňovaných v minulých číslech.

Rok 1900. Na kopci zvaném „Juřeňák“ došlo k tragedii, při níž byl zraněn automobilový konstruktér Leopold Sviták (přišel o nohu).

Rok 1903. Započala stavba hasičské zbrojnice namísto stávajícího dřevěného skladiště u obecního hostince.

Rok 1903. Byla provedena přístavba školy, ke stávajícím dvěma třídám přibyla další třída — rychaltická škola byla od té doby trojtřídní. Nadučitel Vincenc Polach ve školní kronice uvádí, že počátkem století bylo v obou třídách zapsáno 176 dětí, v následujícím školním roce již 186.

Rok 1912. Školní děti hrály divadlo Krakonoš, ze zisku z představení byl předplacen časopis Ochrana, zakoupeny knihy pro učitelskou knihovnu a školní pomůcky pro děti. Školní kronika uvádí, že i Občanská záložna poskytla peníze na pomůcky. Školní děti postihla epidemie

spalnicek, z toho důvodu se měsíc nevyu-
čovalo.

Rok 1914 až 1918. Léta válečná

Rok 1919. Byla zasazena lípa svobody
(naproti obecnímu hostinci). Stalo se tak
4. května a nadučitel Vojtěch Polach se
o ní ve školní kronice zmiňuje jako
o „Stromové slavnosti“.

Ve volbách do obecního zastupitelstva
byl starostou zvolen Julius Kubala, mly-
nář, člen čl. strany demokratické, ta také
ve volbách zvítězila a obdržela 8 mandá-
tů. Republikánská strana českosloven-
ského venkova získala 5 mandátů a stra-
na lidová 2 mandáty.

HUKVALDY, HORNÍ A DOLNÍ SKLENOV

V časopise Učitel z roku 1898 jsou Hu-
kvaldy připomínány klepáním tkalcov-
ských stavů v malých chudíčkových dřevě-
ných chaloupkách na Podoboří a Podlesí,
jediným selským statkem v části obce, kde
se říkalo Na kamenci, ale i kostelíkem sv.
Maxmiliána, zámkem, arcibiskupským
dvorem, pivovarem, lípovými alejemi.
„Obyvatelstvo je zde duševně vyspělé a ná-
rodně probudilé, dovedné a pilné v prů-
myslové i řemeslné práci, které se oddává
hlavně v zimní době. Jarní a podzimní
dobou obdělává svoje nepřilíš úrodné
dílky po stránkách vrchů“, je psáno v článku.

Na Hukvaldech na počátku století za-
nikla palírna kořalky, zdárně se rozvíjela
pekárna na Podoboří. Ve Sklenově už
„doklepal“ větrný mlýnek, stal se nouzo-
vým obydlím.

V roce 1900 je arcibiskupem olomoucký
Dr. Theodor Kohn (první nešlechtic na
stolci olomouckých arcibiskupů). Začal
s opravami hukvaldského hradu a chtěl
z něho vytvořit romantickou zříceninu.
Svůj plán nemohl uskutečnit, protože byl
v roce 1904 z funkce odvolán. Starostou
na počátku 20. století byl sedlák Jan Smo-
lák z čp. 14 v Dolním Sklenově, v roce
1912 stanul v čele obce Jan Sobotík, míst-
ní pekař. Ředitelem Hukvaldského pan-
ství byl Allbert Holmann, nadučitelem
byl Eduard Vaculík (autor výše citované-

ho článku), farářem nejdříve P. Jan Perni-
ca, který byl v průběhu r. 1900 vystřídán P.
Antonínem Nutzem, pak byl farářem P.
František Smutný, po něm P. František
Horák, krátce P. Josef Pírek a P. František
Beneš. Zástupce panství se pravidelně
zúčastňoval schůzí obecního výboru. Ty
se konaly třikrát až čtyřikrát v roce a o je-
jich průběhu byl pořizován „protokol“.
Ve sbírkách okresního archivu existují
tyto protokoly od roku 1861. Přitom je za-
jímavé, že prvý zápis z tohoto roku je
psán německy, ostatní jsou již v češtině.
Obecní výbor se zabýval především hos-
podařením obce, dále pak udělováním do-
movského práva, podporou chudých atd.

Na Hukvaldy dojíždí Leoš Janáček (i se
svou rodinou), schází se Kroužek pod
akátem — volné společenství Hukvald-
ských (např. členové rodiny Jungů, paňští
úředníci) i prázdninových hostů. Spolu
s Janáčkem navštěvují Hukvaldy různé
významné osobnosti, například tu dlal
hudební skladatel Vítězslav Novák, který
s přítelem, brněnským violoncellistou
Rudolfem Reissigem, uspořádal na hradě
koncert, nebo brněnský malíř a fotograf
Josef Ladislav Šichan, který pořídil na
Hukvaldech mnoho fotografií.

Rok 1901. Brušperský rodák Cigánek
otvírá v čp. 51, které bylo dostavěno
v loňském roce a mělo být nádražní res-
taurací, obchod, brzy je však nucen kon-
kurencí Žida Kulky ho zavřít.

Byl zřízen telegraf na již tehdy existující-
m poštovním úřadě, poštmistrem byl
František Světelský

Rok 1901. Dcera Leoše Janáčka Olga
hraje s hukvaldskými ochotníky z Čtenář-
sko–pěveckého kroužku „divadlo

Rok 1902. Obecní výbor, který stál
v čele obce, navrhl svého prvního čestné-
ho občana, a to Alberta Hohlmanna, ře-
ditele panství.

Rok 1904. Byl založen Halěřový spolek
na podporu studia chudé mládeže

Rok 1908. Byla přistavěna nová třída ve
školní budově, a to nad bytem nadučí-
tele.

III. Hroby.
a) Hroby označené čísly 1-96 o pat. 239 až 510, jsou určeny pro Dospělé katolíky z Hukvald a Horního Sklenova, nejspíše vzhledem k pohřbení. Hroby označené čísly 97-238, jsou určeny pro děti do 10 let. Pro sebevrahy a pro ty, jimž katolický pohřeb mohl být odepřen, je určeno místo ohrazení u pískovny. Pro jinovíce a mladovězence je určeno ohrazení místo v pravo od ohrad.

Rok 1909. Bylo založeno vodní družstvo.

Rok 1910. Tehdejším hukvaldským farářem P. Františkem Horákem byl na pozemcích panství zřízen hukvaldský hřbitov, pohřbívat se na něm začalo od 1. ledna 1911, prvním hrobníkem byl František Braun. Z té doby se nám zachoval Hřbitovní řád, v němž mimo jiné je ustanovení o místech pro pohřbení dospělých katolíků, dětí, o místu pro sebevrahy, určuje velikost jednotlivých hrobů a poplatky za propůjčení. Ve všeobecných ustanoveních se zapovídá vodit na hřbitov psy. Zajímavé je i ustanovení o pohřební řeči.

Rok 1914 až 1918. Léta válečná

Rok 1919. Proběhly obecní volby, nejvíce mandátů získala strana sociálně demokratická, starostou byl zvolen František Rek, v roce 1920 se své funkce vzdal, na jeho místo byl zvolen Josef Monsport.

V březnu a dubnu byly sbírány zlaté a stříbrné peníze na zlatý poklad republiky, na další půjčku upsala obec 3000 K.

Prvního května se uskutečnil velký průvod s prapory a hudbou na oslavu vzkříšení národa a vymanění se z pětisetleté poroby Habsburků.

V oboře nad Podzámčím byla zasazena lípa svobody.

Koncem roku byla založena TJ Sokol.

Rok 1920. Byla obnovena četnická stanice (v únoru), která byla zrušena kon-

cem minulého století a do obce docházeli četníci z Brušperku. Byla umístěna do upravených prostor v domě čp. 108 a byli zde mimo strážmistra dva četníci

A jaké bylo počasí?

I tomuto tématu věnují kronikáři pozornost, hlavně zapsali různé pozoruhodnosti. Díky tomu se dozvíme, že v roce 1902 byly v květnu silné mrazy, při nichž pomrzly květy na stromech, což se opakovalo v roce 1904. O následujícím roce 1905 je psáno, že byl velmi příznivý pro hospodářství. V zápise za rok 1910 se píše o krupobití, které postihlo Sklenov a nadělalo velké škody na majetku. Následné roky jsou charakterizovány jako studené, v roce 1911 prý žně skončily až v říjnu, v roce 1913 postihla Sklenov povodeň. Válečné roky byly též podle kronik poznamenány neúrodou, vyjma roku 1918. V roce 1919 napadal brzy snůh, z pod něhož se musely dobývat brambory a řepa. V roce 1920 přišlo opět krupobití (kusy ledu jako kuří vejce), byly poškozovány střechy domů.

Karla Klečková

Poznámka redakce:

Události z období 1. světové války vám přineseme v příštím čísle. Ve Smolkově kronice je jim věnováno dosti prostoru, o válečných událostech píše ve školní kronice i nadučitel Vojtěch Polach. Rovněž vás možná bude zajímat něco bližšího o legionářích z naší obce.

Z historie Svazarmu

Po roce 1970 vyvíjela ZO Svazarmu i další aktivity. Přípravovala adaptaci bývalého „kuřína“ JŽD (obj. vedle pozdější svazácké klubovny), parc. č. 784, zast. plocha, na účelové zařízení svazarmu o 2 klubovnách, skladu a dílně motoristů. Rozměry tohoto objektu byly 21,6 m × 4,8 m, 12 polí dřevěné konstrukce, zvenčí obložené eternitovými plotnami, vnitřní obložení vytrháno, střešní krytina černý plech, objekt bez oken i dveří (vše v hodnotě nákladů na demolici). Venkovní výška stěn 2,40 m, vnitřní 2,25 m, síla stěn 0,10 m. Protože se v té době ZO zabývala také přípravami na výstavbu autotábořiště, byla v objektu bývalého „kuřína“ uskladněna montovaná dřevěná chata SK 400 opatřená pro toto autotábořiště (nová, v rozloženém stavu o půdorysných rozměrech 6,5 m x 3,75 m včetně verandy za 8 200 Kč). Bývalý „kuřín“ pak vyhořel, s ním i uskladněna chata (podpálily hrající si děti).

Místem autotábořiště v obci, výhledově kempu II. kategorie, měla být proluka vpravo nad Mysliveckou chatou — parc. č. 1251/12 (místo pozdějších pionýrských táborů). Tyto aktivity se děly již za předsedování Josefa Jalůvky, který se ujal funkce po krátkém předsednictví Antonína Kubaly st., ten byl zvolen poslancem MNV.

Po žádosti ZO Svazarmu z 9. února 1972 na ÚV Svazarmu ČSR uskutečnilo se dne 10. června 1972 na místě plánovaného autotábořiště jednání za přítomnosti vedoucího oddělení investiční výstavby ÚV Svazarmu ČSR Romana Heinricha, zástupců OV Svazarmu, MNV a ZO svazarmu Sklenov. Následně byla zpracována Studie k investičnímu záměru z 3. července 1972 s cílem vybudovat nejdříve autotábořiště a později autokempink. Avšak v souvislosti se současným záměrem vybudování autokempinku ve Frýdlantě nad Ostravicí KNV v Ostravě souhlas s vybudování autotábořiště ve Sklenově nakonec nedal.

V letech 1974—1978 pracovalo u ZO Svazarmu ve Sklenově také výcvikové

středisko branců, jehož vedoucím byl Oldřich Hrček st. Do střediska docházeli branci z Chlebovic a Zelinkovic. Výcvik se soustředil na přípravu tělesnou, pořadovou, zdravotní, střeleckou, taktickou, topografickou a proti zbraním hromadného ničení. Pro střeleckou přípravu (např. provádění rozborky a sborky samopalů) sloužil samopal vz. 58 se zalitou hlavní.

Od roku 1974 pořádala ZO Svazarmu pro mládež Dukelské a Sokolovské závody branné zdatnosti (DZBZ a SZBZ), ale také u různých příležitostí (Dětský den apod.) střelecké soutěže ze vzduchovek. Za příznivých sněhových podmínek byly v zimních měsících organizovány závody v biatlonu (běhu na lyžích spojené se střelbou ze vzduchovky).

Návazně na rozvoj zájmů mládeže o branné sporty, ale i o kynologii, se zrodil záměr vybudovat na parcele 783/1 a 784 u klubovny SSM (v místě dnešního Bistra v Dolním Sklenově) areál branných sportů. 20. dubna 1977 byl zpracován ideový návrh, 5. listopadu 1978 pak projekt areálu o rozloze 3750 m² a těmito částmi:

1. vzduchovková střelnice,
2. překážková dráha s granátištěm,
3. prostor pro pořadovou a tělesnou přípravu,
4. kynologický kout (pro výcvik 10—12 psů),
5. motodráha pro jízdu zručnosti

Akce byla promítnuta i do volebního programu obce, ale nakonec nerealizována v souvislosti s následným rozhodnutím o výstavbě nové základní školy v Dolním Sklenově (z důvodu vedení kanalizace přes citované parcely a úpravy toku řeky Ondřejnice z týchž důvodů).

Od školního roku 1980—1981 začal a zdejší ZDŠ pracovat kroužek mladých svazarmovců — leteckých modelářů pod vedením Jaroslava Budířského, a to velmi úspěšně. Za ředitelování Mgr. Zdeňka Hlubka v ZŠ Hukvaldy byla činnost kroužku přerušena (z důvodu odebrání místnosti k tomu účelu určené) a obnovena za ředitelování Mgr. Aleny Lékové (vytvořením podmínek).

Pokračování příště.

Zdeněk Hubeňák

Varhany v kostele sv. Mikuláše v Rychalticích

První písemná zpráva o katolickém kostele a faře je již z roku 1506. V dřevěném kostele byly zavěšeny zvony a nápisy s letopočtem 1528. Je však domněnka, že kostel v Rychalticích je data mnohem staršího.

Nynější kostel byl postaven na místě starého dřevěného kostela v roce 1726 až 1729. Byl opatřen klenutím a 9. srpna 1842 posvěcen ke cti sv. Mikuláše od Knížete biskupa Jakuba Lichtensteina. Délka presbytáře je 8 m, lodi 24 m, šířka lodi 14 m, podobně výška. Základy kostela jsou hluboké více jak 8 m a pod věží 10 m. Kostel má 7 velkých oken s železnými rámy, v sakristii a ve věži, a celkem 12 dveří (vstupní, boční věžní, oratorní).

Presbytář, lodí i sakristie jsou dlážděny kamenem. Stavba kostela je zajímavá architektonicky — bez pilířů. V presbytáři ve výklencích jsou čtyři sochy: sv. Benedikta, Martina, Valentýna a Blažeje. Kazatelna je dřevěná, přenesena z původního kostela s mnohými andělky, čtyřmi malovanými evangelisty, holubičkami a Spasitelem.

Někdy na začátku 18. století zde byly instalovány první varhany. Blíže zmínky o nich se nezachovaly. Ve farní kronice se dočteme: „V zadní části kostela je dřevěný kůň s bídnými varhanami.“

Kolem roku 1744 byl postaven mezi hřbitovem a farní zahradou dřevěný domek pro varhaníka, který bydlel za řekou a při velké vodě nemohl denně do kostela docházet. Mezi léty 1860—1866 zde hrál na varhany i Jiří Janáček, otec Leoše Janáčka a přibíral sebou také malého Leoše a ostatní děti, aby se s ním činně účastnily slavných figurálek o velikých svátcích. Leoš Janáček na svého otce vzpomíná těmito slovy: „S muzikou přicházel na pozvání i kůr bohaté dolní farnosti (rychaltické). Putovali jsme tam s tatínkem také my, děti. Já s pěkným diskantem, sestra s violou, bylo nás zpěváků plný kůr...“

Dne 19. ledna 1913 byly posvěceny nové jednomanuálové varhany bez elektrického čerpadla v ceně 3530 K postavené firmou Vojtěch Káš z Brna. Náklad byl hrazen sbírkami v kostele. Na tyto varhany chodil hrát také Leoš Janáček. Ve vzpomínkách uvádí: „A měli tam tolik složitých pultů, varhany ozlacené, v nich plno striků po obou stranách manuálu a vzadu až u okna dva, jako díže velké, tympany.“ Rychaltická občanka Teerezie Morysová byla svědkem Janáčkovy hry v rychaltickém kostele, kde prý často hrával a rychaltičtí „poslouchali se slzami v očích“.

26. ledna 1917 byly odebrány cínové píšťaly z varhan — rejstřík Principal — pro válečné účely. Za 16,30 kg cínu bylo zapláceno 309,70 K, které byly uloženy a vedeny jako zvláštní fond. Píšťaly byly později nahrazeny jen zinkovými, které kvalitu zvuku již nenahradily. V uvedené době měly varhany celkem 8 rejstříků v manuálu, 2 v pedálu a 536 píšťal.

V neděli 1. ledna 1922 z rychaltické školy odešel do důchodu nadučitel Vojtěch Polach, který plných 25 let působil ve funkci správce školy. Stejnou dobu zastával rovněž místo chrámového varhaníka. 1. dubna se tohoto místa pro vážnou nemoc vzdal. Ještě téhož roku zemřel. Jeho nástupce Vincenc Rokos varhanictví nepřijal hlavně následkem teroru ze strany učitelské organizace, která svým členům varhanictví zakazovala jako „funkci moderního, pokrokového učitele nedůstojnou.“

V době 2. světové války — 5. května 1945 — byl kostel bombardován ruskými vojsky, neboť na kostelní věži si gestapo zřídlilo pozorovatelnu. V důsledku toho začal kostel hořet. Vznikly značné škody. Shořela úplně celá střecha, spadly obě věže a byl zničen závěsný mechanismus pro zvony. Velký památný zvon z roku 1905 se roztavil, hodiny a schody na věž padly za obětí ohni. Velký lustr v chrámové lodi spadl a rozbil se. Střecha nad sakristií byla kryta plechem. V přesvědčení, že do těchto prostor oheň nepronikne, byly zde uloženy veškeré cennosti koste-

la. Avšak i tyto shořely včetně farních materiálů a dalších písemností. Proto se dnes jen těžko dozvídáme o zdejších varhanách a varhanicích před 2. světovou válkou. Již 14. května 1945 se začalo s opravou kostela.

V roce 1953 byla provedena oprava varhan za 125 000 Kč. Varhany byly vysunuty na kůr, neboť stály v místnosti, kde se v současné době nachází motor k varhanám, a byly špatně slyšet. V roce 1978 opravoval nástroj varhanář Jiří Vaculín ze Vsetína. Varhany byly rozebrány, napuštěny proti červotoči a naladěny.

Od roku 1992 v rámci festivalu Janáčkovu hudební Laško pořádalo Okresní muzeum ve Frýdku-Místku v rychaltickém chrámu varhanní koncerty, na kterých vystoupili i hudební umělci z Prahy Jiří Bárta a Jiřína Pokorná. Na jednomanuálové varhany byl repertoár skladeb velmi omezený. To byl jeden z důvodů, proč se začalo uvažovat o postavení nových varhan.

Z diplomové práce Jaromíra Holuba

avšak poměrně zajímavý, zážitek podělit než s lidmi, kteří v místě, kde se udál, žijí.

Byl počátek května loňského roku a ve vzduchu se tetelící vůně jara opět přinášela onen hřejivý pocit probouzející se přírody a života vůbec. Venku za okny kanceláře mě tento den vyzývaly sluneční paprsky bezoblačného blankytného nebe. Protože jsem tentokrát mohl z práce odejít dříve, nezaváhal jsem a již kolem třetí odpoledne jsem jako nadšený cykloturista odšlapával prvé kilometry, abych si jednak zasportoval a jednak v krajině, kterou mám rád, poznal nějakou doposud se mi ukrývající zajímavost. Že jsem měl v brašnách kromě jiného také fotoaparát, stativ a čelní svítilnu, bylo při mých posledních toulkách samozřejmostí.

Počasí se brzy poněkud zakabonilo a zdálo se, že ze sportování a fotografování zbude jen to prvé. Přejel jsem kolem přehrady Olešná do Palkovic a odsud dále na Metylovice, abych zde odbočil

Má cesta na Hukvaldy

Prohlížel jsem si nedávno s kamarádkou Janou zapaspartovanou zvětšeninu podvečerního osvětlení kostela na Hukvaldech, kterou jsem vyfotil v loňském roce, když mě zaujalo fotografování nočních pohledů na osvětlené památky. Fotografování v noci je poměrně náročné, a pokud jsem za ním vyjížděl jako občan okresního města i do okolních vesnic na kole, je téměř předurčeno k jakémusi malému dobrodružství. Nejinak tomu bylo i s focením nočních kostelů na Hukvaldech a v Rychalticích. Když jsem tento malý příběh při prohlížení fotografie Janě vyprávěl, navrhla mi, abych se o něj podělil i s občany její vesnice. Trochu jsem váhal, ale pak jsem si přece jen sedl za počítač a místo článků o turistice nebo historických památkách, které čas od času napíšu pro deníky Svoboda nebo Dnes, jsem začal vzpomínat a psát pro Hukvaldský občasník. Neboť přece jen, s kým se je možno o tento, byť malý,

prudkým stoupáním na Lhotku a dále stejně tak prudce sjel do Kozlovic. Čas pokročil, ochladilo se, a tak jsem se nezdržoval a krásnou cestou s občasnými výhledy na siluetu Hukvaldského hradu jsem asi kolem půl sedmé k večeru přijel do centra Hukvald. Prohlédl jsem si, jak pokračují opravy zámečku, a přestože jsem si původně chtěl počkat na osvětlení kostela, narůstající chlad a vidina cesty domů po frekventované mezinárodní silnici mezi Rychalticemi a Frýdkem–Místkem mi spíš říkala, že bych měl vyrazit vpřed.

Nicméně prohlídka jídelního lístku restaurace Hukvaldský dvůr mi nedala, abych se tady nezdržel a poctivě natočený půllitřík zlatavého moku mě přivedl ke změně postoje. Tuším, že kolem půl osmé, když jsem měl už smontovaný fotoaparát a stativ, se konečně po mém skoro hodinovém čekání ve zdejší příjemné hospůdce rozsvítily lucerničky pouličního osvětlení. Vyrazil jsem tedy nadšeně ke kostelu. Avšak podobně emotivně jsem poté prožíval zjištění, že reflektory na kostel jsou mimo provoz. Mohl bych sice v tomto okamžiku zavzpomínat na několik nespisovných slov adresovaných v duchu všem mně většinou jménem neznámým hukvaldským radním, avšak z příběhu zůstává ve vzpomínkách většinou to, co ladí s jeho koncem. A tak řekněme — když se teď dívám na zmíněnou fotografii — že si na ně už nevzpomínám.

Po troše uklidnění jsem přece jen zkusil udělat pár obrázků. K těm směřujícím objektivem na kostel jsem přidal ještě záběr pouličním světlem ozařeného sv. Jana Nepomuckého a jel chladnou nocí dolů k Rychalticím. Zdejší kostel mě se svým nočním osvětlením mile překvapil. Nebylo možno nefotit, a proto jsem se tady ještě asi půl hodiny zdržel. Mimo jiné podvědomě jistě také z toho důvodu, abych si vynahradil focení kostela hukvaldského, o kterém jsem si myslel, že z něj nějaké zajímavé fotografie spíše nevyjdou. Asi po osmi záběrech — snad ze všech možných stran — jsem sedl opět na kolo a jel domů.

Po čtrnácti dnech, kdy jsem dofotil film a nechal jej se zhotovením fotek vyvolat, jsem s napětím otevřel sáček se zakázkou a začal jeho obsah se zájmem prohlížet. Většina fotografií byla na mé amatérské poměry snesitelná a záběr podvečerního kostela na Hukvaldech — při osvětlení pouze září stylových pouličních lucerniček — je dodnes jedním z mých nejzdařilejších záběrů „světelní noci“.

A na tomto místě se jeden z malých příběhů našich obyčejných dnů téměř končí. „Téměř“ snad proto, že je mi zároveň trvale připomínán ve zvětšenině nejprve tak trochu v rozrušení zatracovaného, poté téměř nevyfoceního, a nakonec mile překvapujícího záběru.

Mám-li se s tímto malým vzpomínáním na závěr rozloučit, cítím potřebu vůči Hukvaldům, Rychalticím a třeba v této souvislosti i vůči jejich radním říci s úctou jedno prosté zdvořilé slovo — děkuji.

Miroslav Lysek

Kultura

Paměti Ludmily Žákové

Paní Ludmila Žáková, nar. 10. listopadu 1900, zemřela 19. května 1982, byla dcerou hajného Vincence Sládka. K jeho rodině dlouhá léta jezdil Mistr Leoš Janáček. Paní Žáková často na Leoše Janáčka i jeho rodinu vzpomínala, jejich vzpomínek využil před mnoha lety pro vysílání o Leoši Janáčkově i ostravský rozhlas. Její syn, pan Karel Žák nám Paměti laskavě poskytl, přepisujeme je tak, jak se v písemné podobě zachovaly...

(Vprávnění paní Žákové je v její mluvě)

„Naši kupili chalupku, která ještě stojí, ale už přestavěna r. 1888. Ten rok měli rodiče svatbu. Asi r. 1890 začali u nás bývat Janáčkoví na letním bytě a Mistr Leoš Janáček i o Vánocích. Bratr Vincek se narodil roku 1895 a já 1900. To začal Mistr L. Janáček psát ty nápěvky dětské mluvy. Maminka často pravila, že je o nás jakási knížka, ale měli jsme jenom sešit nadepsaný „Alžběta“. Ale až p. dr. Štědroň měl tu jednou řeč a zmínil se, že ještě žijí pamětníci, tak sem se ho na to ptala a on mi slíbil, že mi to pošle. A za rok opravdu mi to poslal. Tak až jsem měla 58 rokův, jsem si to mohla přečnuť. Loni o Vánocích mi poslala paní Březinová z krajského nakladatelství malou knížečku, je teho v ní méně, je v menším vydání.

Dyž sem měla dva a čtvrt roku, umřela slečna. Olga. My jsme jí povídali naša sleči nebo slečinka. Co si o ní pamatuju, to je všechno od maminky. Byl prý to anděl. Tak krásná a dobrá. Mám několik dopisů a lístků, každý to obdivuje, jak nám malým, nepatrným děckám krásně psalo. Ještě na Vánoce před smrtí nám le-daco udělala a poslala nám balík jak každý rok. To jsme se dycky těšili. Ještě dnes cítím tu vůni. Tenkrát se nepeklo jak včil, ani vanilku jsme neznali. A co jsem měla pěkných kapišan, to čepek, na léto i na zimu, žádné děcko takových nemělo. I štuc a kočku na krk. Mistr Janáček mě dycky opravoval, že je to nákrčník a ru-

kávník. Když chudák umřela, tatínek s Vinckem byli na pohřebě. Tatínek to vykládal v tom pásmu, co sestavil P. Fr. Hradil r. 1938. Že měl takový hotový, to je hnědý kabát, a že by ho brzo vyhodili, pořadatel ho chtěl dát do zadu, že není v černém. Bylo to pěkné pásmo, těšila jsem se, že ještě tatínka uslyším, ale dyž rozhlas v Ostravě bombardovali, všechno shořelo. Já jsem aspoň třikrát mluvila do rozhlasu, ale po čtvrté z toho mojího a Jana Morisáka povídání udělali malou knížečku, i nás vymalovali. Já jsem nevěděla, že je na stole magnetofon, a tak jsme jenom vykládali a oni všechno zachytili. Dr. Ivo Stolářík, pan Hynek Mlčoch, pan Jan Sobotík a malíř Jan Václav Sládek, můj bratranec, to měli napsané, a to šlo do rozhlasu.

No trochu jsem odbočila. Jak slečinka umírala, já též. Měla jsem dvakrát zápal plic. Naši mysleli, že už přijedu na pohřeb, že už mě též nebude. Maminka byla už tak slabá, že usnula a já jsem se posadila a volala „papů“. A už mi bylo lepší. Šak o tym píše i Mistr Janáček. Napsal o nás děckách, co jsme všechno dělali, jednoho půldne to napsal v notách. Jmenuje se to „Alžběta“. Bylo to chudobné děvčátko, které k nám chodilo. Tam je též, že když jsem uviděla měsíček, že jsem pra-

vila: „Na měsíčku je slečinka!“ To bylo tak. Jedenkrát, dyž sme se modlili večer u okna a dycky též za ňu, tož maminka viděla v okně na obloze slečinku, jak nám všekým žehná. Povíдали jí, že si zdřímla, ale ona že ni, že nespala.

Na milostpána, jak sem mu povíдали, sme se dycky těšili, ale též sme se ho báli. Sedával na lavečce před chalupu, to maminka vysadila okolo lávek a stolu tyčové fazole, že z toho byla budka chladečnice. Nebo na lavečce pod našu lípu. Dyž dneska tam sedne slečna Mary Stejskalová, má též takovu pěknou bílu hlavu, a tak dycky myslím, že je to Mistr. Že ožil a přišel se na nás podívat. Na ty své Hukvaldy.

Milostpaní už po smrti Olgy k nám nejezdila. Nemohla od lítosti. Dokud žila slečinka, to prý bývalo veselo. Všecko se kolem ní točilo. Dyž sem byla věcí, to mě brával na špacír do obory. To ledaco vykládal, též i špásovat uměl. Dycky, dyž sme uviděli daňky, mi praví: „zase si nevzala sebu sůl. Dyž mu nasypeš soli na ocasek, tak ti zůstane stát a chytneš si ho.“ Nebo k nám jezdíval s psem Čertem. Teho sem se též bála. Měla sem ovečku — hračku od nich — a tu mi roztrhal. Moc pěkných hraček sem měla. Ty se ale jinač opatrovaly než dnes děcka. Měla sem 14 rokův, dyž je maminka rozdala mladším děčkám z rodiny, a to sem je oplakala. Potem vzal Mistr L. Janáček bratra Vincka na studie do Brna, též do toho kláštera. Ale on už doma měl revma a tam v té zimě od teskní se mu pohoršilo. Tak to pamatuju, jak maminka plakávala, dyž přišlo psaní, že zas Vincek leží. Tenkrát eště lečili zimným. Většinu proležel, i když ho Mistr dal na měšťanku, bylo to co raz horší a musel domů. Naši prodali krávu, už mu pořídili výbavu, co musel mět, velký kufr toho bylo. Eště ho máme na hůře. A včil synek přijel domů. Byli i takoví, co se vysmívali, že naši chtěli mět pána ze synka. Mistr Janáček tenkrát napsal do novin fejeton „Světla jitřní“. Tam ho vlastně omlouval. Chlapi v hospodě se smali tatínkovi, že je v novinách. Tatínek se rozzlobil, beztak něco řek,

a tak se to přátelství trochu pohoršilo. Nevím kterého to bylo roku, ale potom Mistr Janáček u nás nebýval. Byvali potom u nás pani z Olomouce, z Prahy, Vídně, z Kyjova. Tenkrát byla taková bída, že se pro pár korun všecko vystěhovalo na hůru. Dyby přišel oheň, tak sme neměli nic. Byvali jsme pořad v malé jizbě. Ve velké jsme měli v zimě včecko, jablka, mléko, uzené. Měli jsme enem taku malú komoru na kobzole a řepu. Též tam byly žerna, co se vrtělo zrno na chléb. Jak slečna Mary píše, že milostpaní neměla u nás pohodlí, že se vařilo v síni, je pravda. Ale maminka, když se vdala a přišla do chalupy, tak se tam ještě vařilo pod komínem na rendlíkách a v pekařském pecu. To se tam dávaly hrnce vidělkami a z boku se topilo. To by už včil žádný neuměl.

(Pokračování.)

Vzpomínky na minulost

Vzpomínka na hukvaldského rodáka, akademického malíře Jana Václava Sládka, nar. 21. února 1909, zemřel 8. října 1992:

Co si umělec přináší jako dědictví po svých předcích? Těžko najít pohotovou odpověď, složitost umělcovy osobnosti nevyklučuje množství proměnlivých situací, i v různých obdobích jeho tvůrčího vývoje, tomu může být vždy jinak. V bouřlivých okamžicích a ve vznětlivých reakcích však touha po klidu a míru naléhavě tihne ke kořenům jistoty, k rodině a k rodnému kraji. Hlas domova v umělcově nitru — za pravdou v životě, za pravdou v umění.

Z vlastního nitra růst, přesvědčení se nezříkat, ale pracovat, aby vzkvétala ta hrouda, jež je usouzena.

U hrobu vzpomenu rodina Sládkových spolu s komisí pro kulturu a sport při obecní radě v Hukvaldech zapálením svíci a položením kytičky nedožitého 91. narozenin Jana Václava Sládka.

Karel Žák, člen KaSK

Zdenka Janáčková

V únoru vzpomínáme úmrtí Zdenky Janáčkové — 17. února 1938 v Brně, kde je také pohřbena.

Kdo si přečte vzpomínky Zdenky Janáčkové, zastaví se mu dech, i péro dál nechce psát. Všechno je ale minulost a my nemáme právo odsuzovat, snad jen obdivovat ženu, která byla 44 let manželkou tak slavného muže — Leoše Janáčka.

Knihu Paměti: Zdenka Janáčková — můj život od Marie Trkanové možno zakoupit na obecním úřadě Hukvaldy.

Karel Žák, člen KaSK

Pozvání

Pěvecké sdružení Ondráš Nový Jičín uspořádá dne 26. 3. 2000 v 15 hod. **Postní koncert** v chrámu sv. Mikuláše v Rychalticích. Vstupné dobrovolné.

Lístek odvanutý

JAROSLAV VÝPLEL

Památce Olgy Janáčkové

I. Předzpěv

*Chodníčky už zarůstají
pod hukvaldským hradem.*

*Často jsi je šlapávala
v dívčím rytmu mladém,
po nich lehce vznášela ses,
kvítek nerozkvetlý,
horské nivy pro tebe jen
voněly a kvetly.*

*Ondřejnice šuměla ti
v něžném klokotání,
lesa dech ti nosil*

*pozdrav
daňků, srn i laní.*

*Každého, kdo mimo
krácel,*

*jako lesní víla
pohledem svých
vlídných očí
vždy jsi pohládila.*

*Chodníčky už zarůstají
dole na podhradi,
hovoří o lадném zjevu,
ranných snech i mládí.*

Olga Janáčková zemřela po těžké nemoci dne 26. února 1903 v Brně.

Poděkování

Vedení obecní knihovny děkuje jménem čtenářů našim spoluobčanům, kteří věnovali v měsíci lednu a únoru 40 hodnotných knih. Jedná se jmenovitě o tyto spoluobčany:

Jaromír Holub z Dolního Sklenova
Alena Léвовá z Hukvald,
Marcela Hillová z Dolního Sklenova,
Jarmila Sýkorová z Hukvald a
Jana Kročová z Dolního Sklenova
Ještě jednou děkujeme.

Svatava Hrabovská, knihovnice

Ze sportu

Turisté na přelomu roku 1999—2000

Stalo se již tradicí, že na přelomu roku se scházejí členové odboru Klubu českých turistů při TJ Sokol Hukvaldy k hodnocení činnosti v uplynulém roce a ke společnému vykročení do roku nového.

Nejinak tmu bylo i při změně letopočtu 1999 na 2000. 28. prosince 1999 se v místnostech Klubu důchodců uskutečnila za účasti 43 členů valná hromada, která se vyznačovala přátelskou atmosférou vzpomínek a bilancování turistických akcí, o kterých pravidelně informujeme čtenáře Občasníku, existuje i méně viditelná brigádnická činnost. Členové OKČT pod vedením předsedy p. Jiřího Strakoše se zúčastnili 2 dvoudenních brigád na výstavbě vyhořelé turistické chaty na Skalce nad Mosty u Jablunkova. Stavbu chaty na Skalce podpořili členové zakoupením 20 kusů tzv. Skalníček — 100 Kč poukázek, které lze při dostavbě chaty využít jako bonus při úhradě ubytování na této chatě.

Členové OKČT se také starají o lyžařský vlek a zde v průběhu roku odpracovali několik desítek brigádnických hodin. Nejvíce hodin bylo odpracováno při vý-

měně tažného lana, což bylo spojeno s investicemi 15 000 Kč.

Zpráva o činnosti za rok 1999 byla doprovázena videoprogramem sestaveným z fotografií z jednotlivých akcí. Turisté přijali plán činnosti pro rok 2000, který byl rozšířen o nové akce. Na závěr valné hromady shlédli její účastníci video záznam z úspěšného zájezdu do Polských Tater.

Nový rok 2000 vítali turisté dvěma výstupy. O půlnoci na Silvestra se na „Fojtáku“ setkala asi 80 občanů, převážně členů KČT k přivítání nového letopočtu. Toto spontánní setkání nebylo předem organizováno. Krásná jasná noc, sněhem pokryté svahy hor, umožnila těm, kteří na tento kopec s kruhovým výhledem vystoupili, nevšední zážitek vítání nového roku 2000 s ohňostroji a petardami v širokém okolí. Zvláště impozantní byl ohňostroj na vrcholu Lysé hory, dlouho vybuchovaly ohňostroje i na Hukvaldech, Kopřivnici a jinde.

Za několik hodin se turisté setkali znovu na koupališti, odkud již po patnácté vyrazili ke společnému výstupu na Kubánkov. Zde jsme se setkali s turisty z Fryčovic, kteří se opět dostavili v hojném počtu k turistickému zahájení nového roku. Letopočet 2000 a krásné počasí přilákalo na vrchol více než stovku účastníků (rozdáno bylo 108 účastnických listů). Účastnické listy připravily oba odbory KČT — hukvaldský i fryčovický. Součástí účastnického listu z Fryčovic byl i praktický kapesní turistický alkotester. Hukvaldané přispěli k dobré náladě vařenkou vnesenou v termoskách s písni „Daň turistice“, kterou na nápěv sokolské písně Spějme dál složil Zdeněk Hubeňák. Novoroční setkání turistů bylo zakončeno po sestupu posezením na koupališti.

V této souvislosti lze říci, že mezi OKČT a současným nájemcem hospody na koupališti panem Petrem Kuchařem existuje velmi dobrá spolupráce. Pan Kuchař ochotně podporuje turistické akce, je i sponzorem činnosti turistů.

Další turistickou akcí, která se měla uskutečnit 12. února 2000, byl lyžařský

zájezd do těšínských Beskyd, a který byl pro nepříznivé sněhové podmínky odložen. Turisté nicméně využili v lednu dostatek sněhu v naší obci ke krátkým výletům. 22. ledna 14 členů uskutečnilo přechod na běžkách z Hukvald do Kozlovic s návratem přes Měrkovice a oboru. Několik dnů byl v činnosti i lyžařský vlek.

Na závěr přijmete pozvání na akce OKČT, které si můžete zapsat do kalendáře:

25. března — 1. ročník pochodu „Výstupy na kopce kolem naší obce“

7. května — 19. ročník pochodu „Po zarostlém chodníčku“

3. června — Běh Terryho Foxe na Hukvaldech

10. června — Zájezd pro rodiče s dětmi na Bouzov

24.—27. srpna — Zájezd Nízké Tatry

30. září—1. října — Zájezd na Pálavu

28. října — Podzimní pochod „Po zarostlém chodníčku spadáným listím“

2. prosince — Noční výstup na Palkovic-ké hůrky.

Ing. Tomáš Elbel, Csc.

trénérka paní Kapsiová z Hukvald. Do cvičku, který probíhá 1krát týdně v tělocvičně se zapojilo asi 12 dětí.

Na závěr valné hromady proběhla volba nového předsedy oddílu. Z této funkce odstoupil p. ing. Elbel, Csc. z důvodu nové funkce předsedy tělovýchovné jednoty Sokol. Novým předsedou byl zvolen p. Zdeněk Adamovský, kterému přeje-me hodně úspěchů.

Ing. Tomáš Elbel, Csc.

Dík patří Bohdaně

Jak už všichni víte, v říjnu loňského roku začalo v naší tělocvičně cvičení rodičů s dětmi pod vedením Bohdany Temelové a Adély Kurečkové. Od letošního roku je toto cvičení jednou ze složek Sokola.

Pravidelně každou středu v 15.30 hod. zazvoní maňásek kos Oskar na svůj zvonček, aby zklidnil všechny děti a jejich maminky (ale i tatínky či babičky a dědečky). Tělocvičnou se rozezní dětské písničky, při kterých si děti zacvičí jednoduché cviky. Po rozcvičce se většinou soutěží v různých disciplínách — zdolávání „opičí dráhy“, navlékání „korálů pro obra“, závody „psích spřežení“. Děti se formou hry seznamují se skoky na trampolíně, zdoláváním žebřin, prolézáním okýnky švédské bedny, házením míčky a podobně. Na konci cvičení si každý vytáhne z kouzelného klobouku sladký pamlsek.

Nejde však jen o klasické cvičení. Program je mnohem pestřejší. S dětmi jezdíme na bazén do Kopřivnice, měli jsme Mikulášskou nadílku, vánoční stromeček s dárky do Ježíška a naposledy také maškarní ples. Mezi zajíčky, kočičkou, liškem, čertíky, kouzelníkem, Indiánem, zlodějem, policistkou, skřítkem, červenými karkulkami, baletkou (a promiňte prosím vy, které jsem opomněla) se stál usmíval velký klaun a zahradník. Bylo by velice těžké a nespravedlivé určit, která maska byla nejlepší. Opět nechyběla

Tenisté hodnotili svou činnost

Dne 11. února 2000 se uskutečnila valná hromada tenisového oddílu TJ Sokol Hukvaldy. Oddíl měl v roce v roce 1999 23 členů a uskutečnil čtyři zdařilé turnaje, o kterých jsme již informovali v Občasníku ročníku 99. Při hodnocení výsledků turnajů byl hráčem roku vyhlášen Radim Adamovský.

Kromě sportovních soutěží a turnajů se tenisté věnovali i údržbě a zvelebení tenisového areálu, při kterém odpracovali 120 brigádnických hodin. Hospodaření oddílu bylo v oce 1999 přebytkové, a to díky sponzorským darům členů.

V plánu činnosti roku 2000 se proto počítá s pokračováním výstavby druhého hřiště. Velmi pozitivní událostí roku 1999 byla skutečnost, že od listopadu byl obnoven výcvik mládeže, kterého se ujala

rozcvička a soutěže — dokonce o ceny (bublifuk, pastelky, omalovánky).

Chtěla bych touto cestou poděkovat Bohdaně za její ochotu, pílí, s jakou se to-muto cvičení věnuje. Také její asistentce Adéle, bez níž by to nebylo ono, a v neposlední řadě i všem rodičům, kteří si v této uspěchané době najdou chvíli čas na své nejmenší a nejsou líní si protáhnout těla.

A co za odměnu? Rozesmáté tváře našich ratolestí a pětkrát denně otázka: „Kdy půjdeme cvičit?“ Nevěříte? Přijďte mezi nás!

Libuše Kosová

Rozlosování fotbalových soutěží – jaro 2000

STARŠÍ ŽÁCI

Kolo	Dat.	Hod.	Den	Utkání
16.	9. 4.	10.00	neděle	Hukvaldy— Bukovec
17.	16. 4.	14.30	sobota	Raškovice —Hukvaldy
18.	23. 4.	10.00	neděle	Hukvaldy— Janovice
19.	29. 4.	9.30	sobota	Šenov —Hukvaldy
20.	7. 5.	10.00	neděle	Hukvaldy— Třinec „C“
21.	13. 5.	9.30	sobota	Kunčice —Hukvaldy
22.	21. 5.	10.00	neděle	Hukvaldy— Vojkovice
12.	28. 5.	9.30	neděle	Hrádek —Hukvaldy
13.	4. 6.	10.00	neděle	Hukvaldy— Válčovny „D“
14.	11. 6.	14.30	neděle	Kozlovice —Hukvaldy
15.	18. 6.	19.30	neděle	Hnojník —Hukvaldy

DOROST

Kolo	Dat.	Hod.	Den	Utkání
16.	9. 4.	13.45	neděle	Hukvaldy— Bukovec
17.	16. 4.	14.15	neděle	Mosty —Hukvaldy
18.	23. 4.	14.15	neděle	Hukvaldy— Janovice
19.	29. 4.	14.15	sobota	Oldřichovice —Hukval.
20.	7. 5.	14.15	neděle	Hukvaldy— Fryčovice
21.	13. 5.	14.15	sobota	Baška —Hukvaldy
22.	21. 5.	14.15	neděle	Hukvaldy— Nebory
12.	28. 5.	14.15	neděle	Raškovice —Hukvaldy
13.	4. 6.	14.15	neděle	Hukvaldy— Brušperk
14.	10. 6.	14.15	sobota	Vendryně —Hukvaldy
15.	18. 6.	14.15	neděle	Hnojník —Hukvaldy

MUŽI

Kolo	Dat.	Hod.	Den	Utkání
16.	25. 3.	15.00	sobota	Valašské Meziříčí „B“ vers. Hukvaldy
17.	2. 4.	16.00	neděle	Tísek —Hukvaldy
18.	9. 4.	16.00	neděle	Hukvaldy— Suchdol ^{n/o}
19.	15. 4.	16.30	sobota	Odry —Hukvaldy
20.	23. 4.	16.30	neděle	Hukvaldy— Žilina
21.	29. 4.	16.30	sobota	Ostravice —Hukvaldy
22.	7. 5.	16.30	neděle	Hukvaldy— Kopřivnice
23.	14. 5.	16.30	neděle	Vlčovice/Mniší vers. Hukvaldy
24.	21. 5.	16.30	neděle	Hukvaldy— Štramberk
25.	28. 5.	16.30	neděle	Metýlovice —Hukvaldy
26.	4. 6.	16.30	neděle	Hukvaldy— Kateřinice
14.	11. 6.	16.30	neděle	Kozlovice —Hukvaldy
15.	18. 6.	16.30	neděle	Hukvaldy vers. Hutisko/Solanec

Ze života spolků

Představují se...

Dobrý den. Pustili jste se do čtení tohoto článku a říkáte si, to bude zase nuda. Může se tak stát, ale věřte, že se budeme snažit o opak. Vždyt tento druh činnosti, který Vám chceme představit, sám o sobě obsahuje spoustu vzrušení.

Kdo jsme? Skupina mladých nadšenců — žáků, jež jsou nějak vedeni, a ti, kteří se je snaží k něčemu naučit a něčeho dosáhnout.

Proč jsme? Jsme zde proto, abychom navázali na tradice spolku, který zde existuje již přes 100 let, který naši dědové a otcové založili a utvářeli...

Co chceme? Je těžké v dnešní době stanovit nějakou přitažlivou náplň pro děti školou povinné. Kromě zmíněného pokračování v tradici jsou zde „banální“ cíle, jako soužití v skupině kamarádů, společně trávený čas, možnost něco dokázat, podporování zdravého pohybu, rozvoj zodpovědnosti a zručnosti, vytváření a růst zodpovědnosti, potlačování sobectví...

Vám, kteří toto vše víte, se omlouváme za nudu strávenou při dosavadním čtení. Možná, že budou nyní následovat řádky, které jsou pro Vás novinkami.

Jak se projevujeme? Naše projevy jsou naprosto lidské, sportujeme, hlučně se dorozumíváme, učíme se novým věcem. Scházíme se v našem „středisku“ v Rychalticích, a to každou sobotu ráno v 9 hodin (pokud je to možné). Nyní v zimě chodíme do tělocvičny hrát pozemní hokej a trénujeme další dovednosti. Co se děje konkrétně na setkáních a schůzkách, to se nedá přesně popsat, na to se zeptejte raději osobně některého z aktivních žáků. Jejich seznam bude uveřejněn dále.

Jen pro zajímavost — kousíček možného rozhovoru s aktivním žákem TŤUV:

Otázka: „*Co jsi dělal v sobotu dopoledne?*“

Žák TŤUV: „*Ráno jsem vstal, šel nakoupit, a abych doma nepřekážel, šel jsem se nudit mezi kamarády.*“

Otázka: „*A co jste tropili?*“

Žák TŤUV: „*Oni tam něco dělali s provazy, snad uzly, či co, a já jsem si hrál se smetákem.*“

Otázka: „*A byl ten smeták zajímavý?*“

Žák TŤUV: „*Ale vcelku jo, pozametal jsem, co se dalo, i vynesl na lopatě, oni všichni tak šlapali a nosili svinstvo, že to byla hrůza...*“

Otázka: „*Co budete dělat příště?*“

Žák TŤUV: „*Nevím, jak ostatní, ale já budu asi zase zametat, to by jeden nevěřil, kolik se tam toho nanosí.*“

atd...

Tak, abyste se mylně nedomnívali, obsah schůzek vypadá docela jinak, ale nejlépe bude, zeptat se opravdu některého z žáků...

Pokud jste dočetli až sem, a stále ještě nevíte, o koho se jedná, vězte, že je řeč o Mladých hasičích SDH Rychaltice. A nyní můžeme dokončit větu v záhlaví tohoto článku: Představují se Vám mladí hasiči z Rychaltic.

Jen tak mimochodem, hlavním našim přáním je vychovat HASIČE — to zname-

ná tvora patřícího do skupiny vyvolených, jehož úloha se v dnešní době podceňuje, a jenž vždy tvořil kolorit každé vesnice (vesnické společenské akce, pomoc při živelných pohromách, hašení požárů...).

Má naše snažení smysl? Vše, co děláme pro mládež, se neprojeví okamžitě, nýbrž až časem, v budoucnosti...

Ale abychom alibisticky nečekali, až ona budoucnost přijde, a kdoví, jestli se jí dožijeme, jsou zde i současné výsledky práce. Mladým hasičům se podařilo získat první místo na „Závodu požárnícké všestrannosti“ v Lysůvkách.

Tímto chceme vyzdvihnout členy vítězného týmu:

Michal Čajánek	Ivan Rožnovský
Martin Rožnovský	David Čajánek
Tomáš Čajánek	Lenka Rožnovská
Michal Sládek	

Na co se připravujeme? V březnu nás čeká soutěž „Hadicová a uzlová štafeta“ v Místku...

Další aktivní členové:

Radek Blahut	Klára Piskořová
Adam Hubeňák	Jiří Rožnovský

V případě, že tyto řádky byly pro někoho nesnesitelné a nad únosnou mez nudné, omlouváme se touto větičkou a prosíme, aby příště už žádný článek věnovaný mladým hasičům z Rychaltic nečetli.

Petr Domčík, Radim Piskoř

Víte, že _____

Vítejte mezi nás!

Prvé miminko letošního roku jsme přivítali již 21. ledna 2000. Je to **Adámek Boháč** z Horního Sklenova. Druhým novým občánkem je **Vojtíšek Holexa** z Rychaltic. Přejeme vám, abyste byli kluci jako buci.

Naši jubilanti

V lednu oslavili své životní jubileum :
70 let paní *Jindřiška Kalužová* z Hukvald
75 let paní *Ludmila Urbišová* z Dolního Sklenova
80 let paní *Žofie Romportlová* z Horního Sklenova
81 let paní *Marie Petrová* z Hukvald
paní *Marie Rožnovská* z Rychaltic
83 let paní *Marie Fojtíková*
a paní *Alžběta Slováková*, obě z Rychaltic
84 let paní *Milada Mališová* z Horního Sklenova.

V únoru se dožili

70 let paní *Marie Kološová* z Rychaltic
75 let paní *Marie Babincová* z Dolního Sklenova
80 let pan *Květoslav Cásek* z Hukvald
paní *Vlasta Šeděnková* z Dolního Sklenova
85 let pan *Karel Gebauer* z Rychaltic
92 let pan *Vilém Kuboš* z Rychaltic

a 96. narozeniny 29. února oslavila na Hukvaldech naše nejstarší občanka,
paní *Anežka Sasínová*

Redakce všem přeje jubilantům jen to nejlepší a dlouhá, ve zdraví prožitá léta.

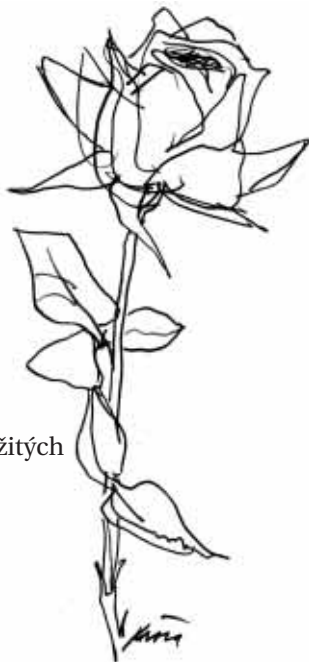

Čest jejich památce!

Leden *František Blahut*, Horní Sklenov 90 let nedožitých
Únor *Anna Elischerová*, Hukvaldy, 62 let
Marie Smolíková, Hukvaldy, 80 let
Jan Brus, Horní Sklenov, 69 let
Josef Olšák, Hukvaldy, 64 let
Březen *Richard Rožnovský*, Hukvaldy, 72 let
Duben *Pavel Červenka*, Hukvaldy, 72 let
Jana Kozová, Horní Sklenov, 95 let
Červen *Žofie Hrubá*, Rychaltice, 77 let
Katarína Vargová, Hukvaldy, 76 let
Červenec *Jaroslav Pazderný*, Rychaltice, 70 let nedožitých
Miroslava Glogarová, Rychaltice, 60 let
Srpen *Anna Kuběnová*, Hukvaldy, 90 let nedožitých
Hermína Chamrádová, Dolní Sklenov, 92 let nedožitých
Listopad *Julie Kološová*, Hukvaldy, 71 let
Věra Babincová, Dolní Sklenov, 52 let
Prosinec *Bohumila Tobolová*, Horní Sklenov, 71 let
Josef Kluska, Hukvaldy, 68 let

Věnujme jim tichou vzpomínku!

Redakce

Hukvaldské kalendárium

Zajímají vás data o lidech, kteří již nejsou mezi námi a nějakým způsobem se zapsali do dějin naší obce? V této rubrice se budeme snažit vám je připomenout — buď datem narození nebo úmrtí či jinou významností. Pro toto číslo jsou to lednová a únorová data. Pokud máte pocit, že jsme někoho opomenuli, napište nám to nebo nám to sdělte jiným způsobem. Věřte, že to není ze zlé vůle.

6. ledna 1842 se na gruntě čp. 14 v Dolním Sklenově narodil Jan Smolík, dlouholetý starosta obce, první kronikář, muzikant, také furman, který procestoval kus Evropy. Znal se také s Leošem Janáčkem. Byl aktivní člen Čtenářsko-pěveckého spolku, představenstva Hukvaldské záložny.

8. ledna 1865 se narodil Vincenc Sládek, hajný na Hukvaldech, „Sládeček“, do jehož chaloupky jezdil po mnoho let Leoš Janáček. Zemřel 27. října 1944.

14. ledna 1874 se narodil pan Čeněk Rokos, řídící učitel v rychaltické škole, člen obecního výboru. Zemřel 20. 4. 1943

16. ledna 1894 se narodila paní Julie Tomančáková, Rychaltice 21, která byla prvou matrikářkou. Začala vést matriky podle nového ustanovení z roku 1950. Zemřela 27. července 1955.

16. ledna 1900 se narodil Alois Tomančák, aktivní člen Sokola, režisér ochotnického divadla. Byl roku 1942 umučen v koncentračním táboře.

16. ledna 1893 se narodil pan Jan Morisák st., stolař na Hukvaldech, pamětník Leoše Janáčka.

20. ledna 1974 zemřel pan Ludvík Kološ (nar. 15. 7. 1893), varhaník v rychaltickém kostele, aktivní člen hasičů, kde vedl kroniku, režisér ochotnických divadelních představení. Bydlel v Dolním Sklenově v čp. 57 (naproti škole Mládeži)

21. ledna 1926 zemřel pan Čeněk Vlčkovský z Hukvald, podle Mlčochovy kroniky poslední černý myslivec

28. ledna 1975 zemřel pan František

Brambora z Rychaltic 53, hostinský v hostinci Na Teplé.

30. ledna 1864 se narodila Františka Rakovičová, rozená Jungová, přítelkyně Leoše Janáčka

30. ledna 1913 se narodil MUDr. Jaroslav Vidlička, lékař na Hukvaldech

31. ledna 1996 zemřel na Hukvaldech P. Vilém Tvarůžek, děkan v. v. Narodil se 15. června 1916 v Sarajevu. Na Hukvaldech pobýval po odchodu na odpočinek jako důchodce vypomáhal při bohoslužbách a církevních obřadech na Hukvaldech, v Rychalticích i na Hájově.

8. února 1996 zemřel pan Vlastimil Mlčoch, ředitel školy, autor historie Hukvald, narodil se v rodině ředitele panství 1. 8. 1912

11. února 1970 zemřel pan Petr Eliáš, učitel a později zástupce ředitele školy, obětavý pracovník v kultuře zvláště v propagaci díla Leoše Janáčka, člen Janáčkovy hudebního Lašska

11. února 1910 se narodila paní Juliána Eliášová, roz. Sobotíková, dlouholetá správkyně Janáčkovy památníku na Hukvaldech.

14. února 1816 se v Lipníku narodil Jan Hlačík, po 28 let nadučitel v Rychalticích (od roku 1854), regenschori a přítel Jiřího Janáčka, zemřel v 71 letech 9. května 1887.

16. února 1872 se na Hukvaldech narodila Marie Reková „porodní babka“ (asistentka). Její jméno je v rodné matrice uváděno od počátku století.

17. února 1938 zemřela v Brně paní Zdenka Janáčková, manželka Leoše Janáčka

20. února 1978 zemřel pan Alois Daněk z Hukvald, který byl v první světové válce členem českých legií, narodil se 30. 10. 1893

20. února 1922 se narodil pan Zdeněk Maťa, učitel, později ředitel školy, režisér ochotnických divadelních představení, zemřel 9. 2. 1995.

21. února 1909 se na Hukvaldech narodil Jan Václav Sládek, akademický malíř

26. února 1903 zemřela v Brně Olga Janáčková, dcera Leoše Janáčka, je pochována v Brně

Karla Klečková

Na hukvaldském hradě je moderní fimová technika

Fond Janáčkovy Hukvaldy, nájemce hukvaldského hradu, propůjčil jeho prostory filmařům. Požádali jsme o podrobnější informace a dozvěděli se.

V současné době připravuj ANKOR film, s. r. o. natáčení ruského celovečerního filmu „Je těžké být Bohem“ podle stejnojmenného románu bratrů Strugacových. Režie se ujal jeden z nejvýznamnějších ruských filmových režisérů Alexej German. Jeho poslední film Chrustaleve, auto (1998) byl nominován na festival v Cannes. Scénář natáčeného filmu napsal režisér German společně se svou manželkou, známou scenáristkou Světlanou Karmalitovou. Autoři jsou známí všem, kdo rádi čtou sci-fi literaturu. Pod stejným názvem byla kniha vydána koncem šedesátých let v češtině. Podle představ režiséra by film měl být filozofickým podobenstvím. Hlavním představitelem je známý ruský herec a televizní moderátor Leonid Jarmolnik.

Přípravné práce, které již probíhají, by měly trvat podle předběžného natáčecího plánu až do 7. dubna, natáčení by mělo proběhnout od 8. do 21. dubna, následná likvidace filmovacího zařízení je plánována do konce dubna.

V týdeníku Region Frýdecko–Místeko byla výzva pro zájemce k účinkování v komparsu při natáčení filmu. O týden později jsme mohli dočíst, jak výběr komparzistů probíhal. Jednou z podmínek byl souhlas s ostříháním vlasů, a stalo se, že pro krásné dlouhé vlasy mladík raději filmování vzdal.

Marta Sobotíková

Co se povídá

(posbíráno v obchodě, hospodě, u holiče, v čekárně doktorky, autobuse)

Na velmi zdařilém školním plese prý bylo možno se velice chutně najíst. Školní kuchyně připravila prima kuře s bram-

bory a oblohou a výtečný guláš, a prý za příznivé ceny. A to cukroví, jedna báseň. Nápad udělat ples v tělocvičně byl vynikající, všichni seděli pohromadě, dostatek prostoru měly nejdříve účinkující děti (dechovka byla super, Lašánek „jak by smet“), potom i tanečníci. Pořadatelé se fakt „vytáhli“. Snažili se i hudebníci, tančilo se až do rána.

V tombole na hasičském bále na Hukvaldech bylo možné vyhrát mnoho pěkných cen, a to dobroty na pochutnání, praktické věci i věci na památku, třeba obrázek od akademického malíře A. Kročí.

Posezení u cimbalu prý nebyla „truc akce“ školnímu plesu v tělocvičně ZŠ, nýbrž zkouška cimbalovky Gajdušek.

Fotbalový večírek letos konaný v myslivecké chatě v Dolním Sklenově nebyl až tak mnoho navštíven, ale zábava byla dobrá. Jen na to chození na toalety... Stalo prý se, že jedna dáma při návštěvě onoho zařízení uvízla nožkou v díře. Odnesla to odřeninami na noze a roztrhanými punčocháči. Ještě, že si je mohla převléci.

Naše rady

PORADNA PRO VLASTNÍKY Č. 10 — OBNOVA LESNÍCH POROSTŮ

Obnovu lesních porostů rozumíme vytěžením porostu mýtní (obnovní) těžbou a současně nahrazení tohoto porostu následnou generací (zalesnění). Dnes ještě řada vlastníků si neuvědomuje, že na svých lesních majetcích je nutno v rámci hospodaření dodržovat určitá pravidla, která jsou dána lesním zákonem. Otázkou zůstává, kdy je vhodná doba započít s obnovou. Zákon zakazuje provádět mýtní těžbu do 80 let věku porostu. Dále nedovoluje překročit velikost holé seče

nad 1 ha. Třetím pravidlem vycházejícím z tohoto zákona je nepřekročitelnost šířky holé seče. Maximální seče se rovná dvojnásobku průměrné výšky stromů v těženém porostu. V některých porostech (exponované) se povoluje šířka seče rovnající se průměrné výšce porostu. K povolení výjimek ze zákona dochází sporadicky a může je povolit pouze orgán státní správy — okresní úřad. Pokud dojde k porušení lesního zákona, pak orgán státní správy může uložit pokutu, k čemuž v poslední době dochází stále častěji. Povinností vlastníka lesa je spolupracovat se svým odborným lesním hospodářem, čímž prakticky vyloučí protizákonné hospodaření.

Samotná obnova se provádí nejčastěji dvěma způsoby. Tím prvním je hospodářský způsob pasečný, kdy dochází k vykácení ucelené části porostu (nejčastěji se doporučuje v našich podmínkách forma holosečná). Druhým, šetrnějším způsobem je způsob výběrný. Jedná se prakticky „o probírku“ v porostech v mýtním věku. V této době již vytěžením jednotlivých stromů nesledujeme docílení kvality, ale spíše již zohledňujeme ekonomické hledisko těžby. Při tomto způsobu těžby je nutno dávat pozor na to, aby nedošlo k nežádoucímu proředení porostu.

Příští kapitola: Nekalé praktiky některých lesnických firem.

*Ing. Tomáš Svoboda,
odborný lesní hospodář*

Nepřehledněte!

Vážení čtenáři.

Uzávěrka příštího čísla Hukvaldského občasníku bude 25. dubna 2000. Do té doby nám, prosím, zasílejte své příspěvky. Můžete je předat kterékoliv člence redakční rady. Těšíme na Vaši spolupráci.

Redakční rada

Inzerce

ORDINAČNÍ HODINY

u nově otevřené

veterinární ordinaci

v Dolním Sklenově:

Pondělí, středa a pátek:

dopoledne 9—11 hod.

odpoledne 15—18 hod.

Sobota: 9—11 hod.

MVDr. Kateřina Lančová,
Dolní Sklenov 33

Krytá tržnice

v Brušperku je nově otevřena
od 1. dubna 2000 na náměstí
J. A. Komenského (bývalé kino)

V blízkosti tržnice je možnost odstavení a parkování automobilů.

Vladimír Soldán,

SOUDNÍ ZNALEC

Znalecké posudky pro základní obor

„Ekonomika pro odvětví ceny
a odhady nemoviteosti“

739 46 Hukvaldy 52

☎ 0658/699 250

Zemědělská farma

Jaromír Kublák, Fryčovice 503 nabízí:

sadbové brambory

cena 9,— až 10,50 Kč za 1 kg.

velmi rané ROSARA (červené „A“),
rané SEKURA (žluté „B“) a DALI (žluté „A“)
polorané GRANOLA (žluté „B“)

Po dohodě možno dodat až do domu.

Dále nabízíme:

cibuli, mák, pohanku, obiloviny, šroty, krmné směsi, vykrmená prasata a jiné.

Informace na tel. 0658/66 81 64

Firma Malucha Petr provádí malířské a natěračské práce

- nátěry oken barvou HERBOL a OKNOL (barvy nové generace)
- nátěry dveří
- nátěry střech s horolezeckým vybavením
- nátěry fasád
- izolace a nátěry lepenkových střech
- nátěry radiátorů
- nátěry podlah s vyhroušením starého laku
- lakování nábytku a kuchyňských linek

Firma poskytuje na tyto práce záruku 1—5 let.

Nabídkové ceny (orientačně):

— nátěry oken s opálením dle potřeby	130 Kč/m ²
— malba PRIMALEXEM včetně škrábání	15 Kč/m ²
— tepelně izolační a protiplísňové nátěry	50 Kč/m ²
— sanační nátěry na vlhké zdivo	70 Kč/m ²

Všechny uvedené ceny jsou i s materiálem včetně DPH.